

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2015)0444

Az európai energiaunió felé

Az Európai Parlament 2015. december 15-i állásfoglalása „Az európai energiaunió felé” című dokumentumról (2015/2113(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 191., 192. és 194. cikkére,
- tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget (Euratom) létrehozó szerződésre,
- tekintettel a „Keretstratégia egy ellenállóképes energiaunióhoz és egy jövőbe mutató éghajlat-politikához” című bizottsági közleményre (COM(2015)0080) és mellékleteire;
- tekintettel az „Európai energiabiztonsági stratégia” című bizottsági közleményre és az azt kísérő munkadokumentumokra (COM(2014)0330),
- tekintettel „Az európai gázrendszer rövid távú ellenálló képességéről. Felkészülés a keletről érkező gázellátásnak a 2014-2015-ös őszi és téli folyamán történő esetleges megszakadására” című bizottsági közleményre (COM(2014)0654),
- tekintettel „Az energiaellátás-biztonság és a nemzetközi együttműködés – Uniós energiapolitika: partnerkapcsolatok fenntartása határainkon túl” című bizottsági közleményre (COM(2011)0539),
- tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak készített „Az energiaellátás-biztonságról és a nemzetközi együttműködésről szóló közlemény és az Energiaügyi Tanács 2011 novemberi következtetései megvalósítása” című bizottsági jelentésre (COM(2013)0638),
- tekintettel „Az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálata – az Európai Unió cselekvési terve az energiaellátás biztonsága és az energiapolitikai szolidaritás terén” című, 2008. november 13-i bizottsági közleményre (COM(2008)0781),
- tekintettel az „Európai beruházási terv” című, 2014. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2014)0903),

- tekintettel az „Erősebb európai ipart a növekedés és a gazdasági fellendülés érdekében” című, 2012. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2012)0582),
- tekintettel a belső energiapiac működőképessé tételéről szóló, 2012. november 15-i bizottsági közleményre (COM(2012)0663) és az azt kísérő munkadokumentumokra, valamint a belső energiapiac működőképessé tételéről szóló, 2013. szeptember 10-i európai parlamenti állásfoglalásra¹,
- tekintettel „Haladás a belső energiapiac megvalósulása felé” című bizottsági közleményre (COM(2014)0634),
- tekintettel az „Energiainfrastruktúra-prioritások 2020-ig és azt követően – Az integrált európai energiahálózat programterve” című bizottsági közleményre (COM(2010)0677),
- tekintettel az „Energiaárak és -költségek Európában” című, 2014. január 29-i bizottsági közleményre (COM(2014)0021),
- tekintettel „Az európai ipar »reneszánszáért«” című, 2014. január 22-i bizottsági közleményre (COM(2014)0014),
- tekintettel „Az európai szén-dioxid-piac helyzete 2012-ben” című, 2012. november 14-i bizottsági jelentésre (COM(2012)0652),
- tekintettel „Az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemterve” című, 2011. szeptember 20-i bizottsági közleményre (COM(2011)0571) és az erőforrás-hatékony Európáról szóló, 2012. május 24-i európai parlamenti állásfoglalásra²,
- tekintettel az energiahatékonyságról, és annak az energiabiztonsághoz, valamint a 2030-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai kerethez való hozzájárulásáról szóló bizottsági közleményre (COM(2014)0520),
- tekintettel „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve” című bizottsági közleményre (COM(2011)0112),
- tekintettel a „2050-ig szóló energiaügyi ütemterv” című, 2011. december 15-i bizottsági közleményre (COM(2011)0885) és „a 2050-ig szóló energiaügyi ütemterv: egy energiagazdag jövő” című, 2013. március 14-i európai parlamenti állásfoglalásra³,
- tekintettel a Bizottság „A zöld gazdaság növekedésében rejlő foglalkoztatási lehetőségek kiaknázása” című munkadokumentumára (SWD(2012)0092),
- tekintettel a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás európai jövőjéről szóló bizottsági közleményre (COM(2013)0180),
- tekintettel az „Éghajlat- és energiapolitikai keret a 2020–2030-as időszakra” című bizottsági közleményre (COM(2014)0015),

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0344.

² HL C 264. E, 2013.9.13., 59. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0088.

- tekintettel az Európai Tanács 2014. október 23–24-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács 2015. március 19–20-i következtetéseire,
- tekintettel a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre, valamint a Bizottság 2013. október 14-i, „Hosszú távú infrastruktúra-tervezés Európában és Európa határain túl” című közleményére (COM(2013)0711), amely megállapítja a közös érdekű energiainfrastruktúra-projektek első uniós szintű listáját,
- tekintettel az európai összekapcsolódási eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0665),
- tekintettel a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről és a 2004/67/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 20-i 994/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre,
- tekintettel a harmadik energiaügyi csomagra,
- tekintettel az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel az épületek energiateljesítményéről szóló, 2010. május 19-i 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvre,
- tekintettel a tagállamok és harmadik országok között kötött kormányközi energiaügyi megállapodásokra vonatkozó információcsere-mechanizmus létrehozásáról szóló, 2012. október 25-i 994/2012/EU határozatra,
- tekintettel az „Energiapolitikai együttműködés kezdeményezése a határainkon túli partnerekkel: a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátás stratégiai megközelítése” című, 2012. június 12-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a palagáz és palaolaj ipari, energetikai és egyéb szempontjairól szóló, 2012. november 21-i állásfoglalására²,
- tekintettel az Európa 2020 stratégiáról szóló, 2011. február 17-i állásfoglalására¹,

¹ HL C 332. E, 2013.11.15., 28. o.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0444.

- tekintettel „Az európai egység hiányából fakadó költségek feltérképezése, 2014–2019” című tanulmányára,
 - tekintettel az éghajlat- és energiapolitika 2030-as keretéről szóló, 2014. február 5-i állásfoglalására²,
 - tekintettel „Az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10%-os célkitűzés elérése – Az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre”¹ című, 2015. december 15-i állásfoglalására³,
 - tekintettel az Energia Charta Egyezményre, és különösen annak 7. és 20. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Külügyi Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A8-0341/2015),
- A. mivel az EUMSZ 194. cikke értelmében az európai energiapolitika biztosítja az energiapiac működését és az energiaellátás biztonságát, továbbá előmozdítja az energiahatékonyságot, az energiatakarékosságot és a megújuló energiaforrások kifejlesztését, valamint elősegíti az energiahálózatok összekapcsolását; mivel a tagállamok energiaszerkezetének meghatározása továbbra is nemzeti hatáskörbe tartozik, és ezért az energiaszerkezetek nagymértékben diverzifikáltak;
- B. mivel az ellenállóképes, előretekinthető éghajlat-politikával rendelkező energiaunió létrehozásának a fenntartható, előretekinthető energiarendszer felé való átmeneten kell alapulnia, amelynek fő pillérei az energiahatékonyság, a megújuló energia, az európai energiaforrások leghatékonyabb felhasználása és az intelligens infrastruktúra; mivel a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés, valamint az Unió e téren betöltendő vezető szerepének biztosításához hosszú távon stabil szabályozási keretre van szükség;
- C. mivel az energiabiztonsági stratégiának költségvetéskor hatékony intézkedéseket kell tartalmaznia az energia iránti kereslet mérséklésére, és ugyanilyen hatékony intézkedéseket kell tennie a küszöbön álló jelentős zavarok leküzdésére, valamint szolidaritási és koordinációs mechanizmusokat kell előírnia az energiatermelési, intelligens energiatovábbítási és -elosztási infrastruktúra és a rendszerösszekötők védelmére és erősítésére; mivel ennek az infrastruktúrának képesnek kell lennie a különböző megújuló energiahordozók kezelésére, és azt be kell építeni egy teljes mértékben integrált és jól működő belső energiapiacba, amely a diverzifikált külső ellátási forrásokkal és útvonalakkal rendelkező energiaunió alapvető elemét jelenti;
- D. mivel a Parlament már kétszer felszólított kötelező éghajlat- és energiapolitikai célkitűzésekre 2030-ra, azaz a CO₂-kibocsátások legalább 40%-os csökkentését kérte, a megújuló energia tekintetében legalább 30%-os célkitűzést, az energiahatékonyság tekintetében pedig 40%-os célkitűzést kért, melyeket egyedi nemzeti célkitűzések útján kellene végrehajtani; mivel az energiahatékonyság és a

¹ HL C 188. E, 2012.6.28., 42. o.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0094.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0445.

megújuló energiák terén a kötelező nemzeti és uniós célok növekedést és munkahelyeket teremtenek, valamint segítenék az EU technológiai vezető szerepének biztosítását e területeken;

- E. mivel az energiaunió létrehozása és az éghajlat- és energiapolitikai célkitűzések megvalósítása érdekében hozandó rendelkezéseknek a polgárok és a vállalatok szükséges támogatásának elnyerése érdekében teljes mértékben figyelembe kell venniük az energiaárakra gyakorolt hatást, és a szinergiákra és a piaci integráció elmélyítésére kell összpontosítaniuk, melyek hozzájárulnak az általános költségek csökkentéséhez és az uniós gazdaság versenyképességének fokozásához; mivel e tekintetben minden szükséges hatásvizsgálatnak teljes mértékben figyelembe kell vennie a jelenlegi és jövőbeni rejtett és meg nem térülő költségeket, amelyek a szabályozás nélküli energiapolitikából adódnak;
- F. mivel az energiaunióknak egy új energiamodellt kell jelentenie Európa számára, erőteljes és átfogó szabályozásra és célkitűzésekre alapozva; mivel az energiaunió irányításának átláthatónak kell lennie; stabil keretet biztosítva és bevonva a Parlamentet a döntéshozatalba, egyúttal előmozdítva a helyi hatóságok és a polgárok szerepét;
- G. mivel elengedhetetlen, hogy az EU és a tagállamok elismerjék a fogyasztói alapú kezdeményezések, így a szövetkezetek, a közösségi megújulóenergia- és energiahatékonysági projektek bevonásának fontosságát, és hangsúlyozza, hogy meg kell szüntetni a gazdasági, szabályozási és igazgatási korlátokat, lehetővé téve a fogyasztók számára, hogy aktívan részt vegyenek az energiarendszerben;
- H. mivel az éghajlatváltozás, a nem versenyképes árak és a labilis harmadik országok szállítóitól való rendkívül nagymértékű függőség veszélyezteti Európa energiarendszerének fenntarthatóságát;
- I. mivel az ambiciózus éghajlat-politikát a középpontba helyező, ellenállóképes energiaunió célja egy olyan új energiamodellre való áttérés biztosítása, amely lehetővé teszi a háztartások és a vállalkozások számára, hogy biztos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energiát termeljenek és fogyasszanak;
- J. mivel az energiaunió keretében foglalkozni kell az energiaszegénység kérdésével a kiszolgáltatott fogyasztók megerősítése, az energiahatékonyság legkiszolgáltatottabbak számára történő javítása és a rászorulóknak számára az energiát megfizethetővé tevő javító intézkedések kidolgozása révén;
- K. mivel az energiaszegénység meghatározható úgy, mint egy háztartás azon képességének hiánya, hogy a megfelelő szintű energiaellátást biztosítsa az alapszintű kényelem és egészség garانتálása érdekében, és ennek együttes oka az alacsony jövedelem, a magas energiaárak és a lakóépületek gyenge minősége;
- L. mivel a jövőbeni energiauniót arra az elképzelésre kell építeni, hogy a tagállamok felismerik, hogy amennyiben biztonságos, fenntartható és megfizethető energiaellátást kívánnak nyújtani polgáraiknak, akkor egymásra vannak utalva, továbbá a tagállamokat valódi szolidaritásnak és bizalomnak kell összekötnie, és az Európai Uniónak egységes hangot kell képviselnie a nemzetközi szinten; mivel ezért valamennyi tagállam feladata, hogy az EU és tagállamai energiabiztonságának

megőrzése érdekében az energiahatékonyságot és az energiakereslet csökkentését prioritásként kezelje;

- M. mivel az Unió energia- és éghajlat-politikáinak ki kell egészíteniük egymást, és céljaiknak erősíteniük kell egymást; mivel az energiaunióknak ezért ki kell egészítenie az Európa újraparosítására és a növekedésre vonatkozó célkitűzéseket, ösztönöznie kell az áttérést a fenntartható, nagyrészt az energiahatékonyságon és a megújuló energián alapuló gazdaságra, ami növelni fogja az európai gazdaság globális versenyképességét, és mindeközben hatékony módon elkerüli a CO₂-kibocsátás-áthelyezést;
- N. mivel az EU az általa fogyasztott energia több mint felét importálja, és az importfüggősége különösen magas a nyersolaj (több mint 90%), a földgáz (66%) és a kőszén (72%) tekintetében, és az import teljes költsége 2013-ban több mint 400 milliárd euróra rúg; mivel az uniós épületállomány az EU teljes végső energiafelhasználásának mintegy 40%-át teszi ki, és az EU-ba importált összes gáz mintegy 60%-át használja fel, így az Unió energiaigényének csökkentése fontos tényező az energiafüggetlenség elérése felé;
- O. mivel az olaj világpiaci ára jelentősen esett, Unió-szerte lehetőséget adva arra, hogy jelentős lépéseket tegyünk energiarendszerünk fenntarthatóvá alakítása felé, a megújuló energiatermelésbe való nagymértékű beruházással, az épületekben és az iparban lévő energiahatékonysági potenciál megragadásával és intelligens infrastruktúrák kifejlesztésével; mivel a fosszilis tüzelőanyagok behozatalára költött pénz nemigen járul hozzá az uniós beruházásokhoz, munkahelyteremtéshez vagy növekedéshez, és mivel ennek a pénznek a belföldi beruházásokba való átirányítása serkentené a növekedést, valamint a magas minőségű, magas képzettséget igénylő helyi munkahelyek létrehozását;
- P. mivel sok ország nagymértékben függ egyetlen szolgáltatótól, ezért kiszolgáltatottak lehetnek az ellátási zavarok esetén;
- Q. mivel az EU nagymértékben függ az Oroszországból származó energiabehozattól, amely országról bizonyosodott, hogy nem megbízható partner és az energiaellátást politikai fegyverként használja;
- R. mivel a stratégiai erőforrások, különösen az olaj és a földgáz tekintetében az orosz külpolitika fontos részévé vált egy olyan stratégia kidolgozása és végrehajtása, amelynek célja a többi ország politikai nyomás alá helyezése; megállapítja, hogy ez a helyzet áll fenn számos vele szomszédos ország és az Európai Unió több tagállamának esetében;
- S. mivel az olaj és földgáz külpolitikai céllal, más országok destabilizálására történő felhasználása aláássa Európában a gazdasági növekedést, és ami még veszélyesebb, a demokratikus stabilitást és szuverén államok függetlenségét;
- T. mivel az európai energiabiztonságot olyan módon kell fejleszteni, hogy védje az európai biztonságot és az európai országok, köztük az uniós tagállamok és a keleti partnerség országainak szuverenitását;
- U. mivel az energiabiztonsági politikának foglalkoznia kell a különböző energiaforrásokból származó, stabil ellátás szükségességével, amely a

versenyképességet és az éghajlat-politikát támogató módon biztosítja az európai gazdaság számára a közlekedéshez, az iparhoz és a lakhatáshoz szükséges energiát, ugyanakkor minimalizálja az azoktól való függőséget, akik más országok politikai fejlődésének befolyásolása érdekében, szándékosan saját politikai céljaikra akarják felhasználni az energiaforrásokat;

- V. mivel el kell kerülni, hogy bármelyik tagállam az uniós joggal össze nem egyeztethető feltételekkel kényszerüljön szerződést kötni, amelyek kihasználják hátrányos helyzetét az energiapiacra, amelyet pusztán földrajzi és történelmi tényezők határoznak meg;
- W. mivel az Oroszország és a tranzitország Ukrajna közötti 2006-os és 2009-es földgázviták súlyos ellátási zavarokat okoztak számos uniós tagállamban; mivel e zavarok azt mutatják, hogy az eddig tett intézkedések nem elégségesek Európa orosz gáztól való függőségének megszüntetéséhez;
- X. mivel az energiával összefüggő megállapodások utólagos értékelése és ellenőrzése az uniós jogszabályoknak való megfelelésüket illetően már jelenleg is lehetséges, többek között a versenyjogi és energiaügyi szabályozás révén; mivel az előzetes megfeleléségi ellenőrzések elégtelensége nemzeti és uniós szinten súlyos piaci torzulásokhoz vezetett; mivel a Bizottság elismerte ezeket a hiányosságokat, és vállalta, hogy szigorítja a kereskedelmi gázszállítási szerződések előzetes értékelésére vonatkozó rendelkezéseket;
- Y. mivel csupán 2020-ig több mint 1 billió eurót kell befektetni az Unió energiaágazatába, és mivel az energetikai infrastruktúrába 2020-ig be nem fektetett minden egyes euró tekintetében 2020 után 4,3 euróra lenne szükség ugyanazon célok elérése érdekében, ami indokolatlan terhet ró a jövő generációira;
- Z. mivel az EU-nak lehetővé kell tennie, hogy az ilyen beruházásokat az összes létező forrás – mind az állami (a strukturális alapok és az Európai Beruházási Bank (EBB)), mind a magánforrások – mozgósítása révén finanszírozzák, ösztönözve a lakossági megtakarítások és a hosszú távú befektetők (a nyugdíjalapok és a biztosítótársaságok) kapacitásának e beruházások felé történő irányítását, és az EU számára egy új pénzügyi kapacitás kialakítását;
- AA. mivel az Unió ipari energiaárai, nem számolva a nagy energiaigényű iparágak adó- és illetékmentességével, több mint kétszeresei az Egyesült Államok vagy Oroszország árainak, 20%-kal magasabbak a kínai áraknál, ám 20%-kal alacsonyabbak Japán árainál;
- AB. mivel az európai ipar a gázárak tekintetében továbbra is jelentős versenyhátrányban van, főként amiatt, hogy az Oroszországgal kötött hosszú lejáratú szerződések az olajárindexet magukban foglalják;
- AC. mivel a más gazdaságokkal szembeni árkülönbség negatívan befolyásolhatja iparunk versenyképességét, különösen a nagy energiaigényű iparágakét;
- AD. mivel a versenyképes energiaárak kulcsfontosságúak az Unió 2020-ig meghatározott 20%-os újraparosítási célkitűzésének eléréséhez;
- AE. mivel a megújulóenergia-ágazat uniós vállalkozásai – amelyek között sok a kkv – Európában 1,2 millió főt foglalkoztatnak, és a megújulóenergia-technológiák terén

bejegyzett szabadalmak 40%-át birtokolják, ami az Uniót globális szereplővé teszi; mivel e vezető szerepet a jövőben is meg kell őrizni a megújuló energiákra vonatkozó, stabil uniós stratégia révén;

- AF. mivel, bár az Unió vezető szerepet tölt a be megújuló energiával kapcsolatos befektetések terén, a 2014. évi Világszintű energiaügyi kitekintés (World Energy Outlook) becslése szerint az energia iránti globális kereslet 37%-kal, és a szén iránti globális kereslet 15%-kal fog nőni 2040-ig; mivel a sikeres energiahatékonysági fejlesztéseknek köszönhetően az Unióban az előre jelzett növekedés jelentősen alacsonyabb mértékű;
- AG. mivel az Unió földgázpiacának hatékonytalansága miatti jóléti veszteség meghaladja az évi 11 milliárd eurót, többek között az infrastruktúra hiányosságai és a piaci likviditás és átláthatóság alacsony szintje miatt;
- AH. mivel a gazdaságilag és fizikailag integráltabb egységes energiapiac jelentős hatékonyságnövekedést eredményezhetne;
- AI. mivel az unós lakossági energiapiac jelenleg nem működik megfelelően, minthogy a fogyasztók számos tagállamban csak túl kevés szolgáltató között választhatnak; mivel a piaci koncentrációval kapcsolatos kérdéseket az uniós versenypolitikának kezelnie kellene annak lehetővé tétele érdekében, hogy a fogyasztók szolgáltatót válthassanak, és ezáltal fokozódjék a verseny és csökkenjenek az árak; mindazonáltal szem előtt kell tartani a kevésbé tájékozott polgárok számára felmerülő kockázatot, akik kevésbé hajlamosak összehasonlítani a szolgáltatókat és szolgáltatót váltani, így továbbra is elavult, nem versenyképes árakat kénytelenek fizetni;
- AJ. mivel az integrált európai gáz- és villamosenergia-piac teljes körű megvalósítása alapvető fontosságú az energiabiztonság és az energiaunió felé történő előrelépés tekintetében; mivel a Bizottság feladata annak biztosítása, hogy a tagállamok végrehajtsák és betartsák a harmadik energiaügyi csomag minden részét, melynek célja az integrált villamosáram- és gázpiac létrehozására;
- AK. mivel az összekapcsolásra vonatkozó 10%-os cél elérése, a határokon átnyúló villamosenergia- és földgáz-szállítási kapacitás javítása, valamint a meglévő hálózat további megerősítése növelni fogja az energiabiztonságot, lehetővé teszi a megújuló energiatermelés jobb integrációját és a tagállamok között kiegyensúlyozza a keresletet és a kínálatot, amellett, hogy elősegíti az árak közelítését a fogyasztók javára;
- AL. mivel a tagállamok közötti regionális együttműködés elmélyítése várhatóan konvergenciához és a költségek optimalizálásához vezet;
- AM. mivel az Energiaközösség olyan eszköz, amely kibővíti a belső energiapiacot az Unióval szomszédos országokra, elősegítve a páneurópai energetikai térség közös elvekre és a jogállamiságra épülő kialakítását;
- AN. mivel az energiaunió tükrözi, hogy a Parlament több alkalommal is felszólított egy valódi páneurópai energiaközösség létrehozására, amely alapjait az erős közös energiapiac, az EU-n kívüli energiabeszerzések összehangolása és az új fenntarthatóenergia-technológiákkal kapcsolatos kutatás és innováció közös európai támogatása képeznék;

- AO. mivel az uniós energiapolitika külső dimenziójának koherensebbnek kell lennie, és még nem aknázza ki teljes mértékben a lehetőségeit, hogy tevékenyen hozzájáruljon az energiaellátás biztonságához és az Unió versenyképességéhez;
- AP. mivel az európai energiabiztonsági stratégiában megjelölt 33 infrastrukturális projektnek a villamosenergia-elosztó hálózat korszerűsítésére és a széntől és gáztól a biomassza irányába történő elmozdulásra való fokozottabb összpontosítással kell kiegészülniük;
- AQ. mivel elismert, hogy a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás döntően hozzájárulhat az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez és konkrétan segíthet a szénmentes energiapiacra és a szénszegény gazdaságra történő áttérés költségeinek csökkentésében;
- AR. mivel a beszállítók diverzifikációja, a közös energiapiac kiteljesítése, az energiahatékonyság és -megtakarítások növelése, Európa energiaforrásainak – többek között a megújuló energia – továbbfejlesztése és a kutatás és fejlesztés az energiauniót támogató fő tényezők;
- AS. mivel elő kell mozdítani és támogatni kell a saját hagyományos olaj- és gázforrások uniós jogszabályokkal teljes összhangban történő kitermelését mind a hagyományos termelőterületeken (pl. Északi-tenger), mind az újonnan felfedezett területeken (pl. a Földközi-tenger keleti térsége, Fekete-tenger);
- AT. mivel a saját energiaforrásoknak mindig fenntarthatónak és biztonságosnak kell lenniük;
- AU. mivel az Unió célja az, hogy 2020-ig 20%-ra növelje az ipar részesedését a GDP-ből, és a versenyképes árú energia, valamint a fokozottabb energiatermelés elengedhetetlen ennek a célkitűzésnek az eléréséhez;

Az energiaunió dimenziói

1. üdvözli a „Keretstratégia egy ellenállóképes energiaunióhoz és egy jövőbe mutató éghajlat-politikához” című bizottsági közleményt; tudomásul veszi az energiaunió Bizottság által felvázolt öt pillérét; ragaszkodik ahhoz, hogy az e pillérek keretében folytatott politikáknak mindig az energiaellátás biztonságához, a dekarbonizációhoz és a gazdaság hosszú távú fenntarthatóságához kell hozzájárulniuk megfizethető és versenyképes energiaárak biztosítása mellett;
2. ismételten hangsúlyozza, hogy az energia a szociális jellegű közjavak közé tartozik, ezért az EU-nak mélyrehatóan foglalkoznia kell az energiaszegénység kérdésével, és elő kell mozdítania a problémát orvosló konkrét intézkedéseket; ezért kitarthat emellett, hogy az energiaunió biztosítania kell az energiához való egyenlő hozzáférést mindenki számára, hozzá kell járulnia az összes fogyasztó javát szolgáló, megfizethető energiaárakhoz, elő kell mozdítani az olyan összeköttetéseket és energiainfrastruktúrákat, amelyek stratégiai szerepet töltenek be a lakosság javát szolgálva, valamint erősítenie kell a szabályozást;
3. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az energiaunió részét képező valamennyi jogalkotási javaslat a rendes jogalkotási eljárást kövesse, teljes körűen bevonva a Parlamentet, és biztosítva a hatékony demokratikus felügyeletet; elvárja, hogy az energiaunió 2020 utáni irányítási kerete ambiciózus,

megbízható, átlátható, demokratikus legyen, és a Parlament teljes bevonásával valósuljon meg, valamint biztosítsa a 2030-as éghajlati és energetikai célok elérését, különösen az éghajlattal és az energiaüggyel kapcsolatos hatályos uniós jogszabályok teljes körű végrehajtása, érvényesítése és aktualizálása révén; arra kéri a Bizottságot, hogy – egyéb beszámolási kötelezettségek sérelme nélkül – éves alapon nyújtson be jelentést az energiaunió végrehajtásáról, többek között az energiaüggyel kapcsolatos jogszabályok végrehajtásának részleteiről és a 2020-as és 2030-as célkitűzések teljesítésének megvalósulásáról, valamint határozza meg és aktualizálja a jelentésbe foglalandó kulcsfontosságú mutatókat, és tegye lehetővé az energiaunió előrehaladásának értékelését; e mutatók lehetnek többek között: az összekötetési kapacitás, a piaci integráció, az energiainport csökkentése, a diverzifikáció szintje, az energiaárak és -költségek, a közösségi és helyi tulajdonú energiatermelés, az energiaszegénység és az energetikai kiszolgáltatottság szintje; tudomásul veszi az Energiaügyi Tanácsnak az energiaunió irányítási rendszerére vonatkozó, 2015. november 26-i következtetéseit, és kéri a Bizottságot, hogy késlekedés nélkül terjesszen a Parlament és a Tanács elé egy a Tanács következtetéseit és a Parlament e jelentésben kifejtett nézeteit figyelembe vevő jogalkotási javaslatot; egyetért a Tanács következtetéseivel, miszerint nem elég, ha a 2012–2030 közötti időszakra vonatkozó nemzeti energetikai és éghajlati tervek csupán a 2030-ig megvalósítandó célkitűzésekre koncentrálnak, tükrözniük kell a hosszú távú perspektívát is, nevezetesen a kibocsátások 2050-ig az 1999. évi szintekhez képest 80–95%-kal való csökkentésének egyeztetett uniós célkitűzését;

4. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki hosszú távra szóló energiastratégiákat annak a célkitűzésnek a tükrében, amely szerint 2050-re 80–95%-kal kell csökkenteni az üvegházhatású gázokat, amelyeket a világ legnagyobb szennyezői által tett hasonló erőfeszítéseknek kell kísérsniük;
5. elismeri az energetikai kérdésekben nemzeti népszavazásokon hozott döntések elidegeníthetlenségét;
6. hangsúlyozza, hogy az energiaunióknak közös megközelítést kell elfogadnia, olyan dimenziókra összpontosítva, mint a teljesen integrált belső energiapiac megvalósítása, az ellátás biztonsága, az uniós energiaforrások legjobb felhasználása, az energiaigény mérséklése, az üvegházhatást okozó gázok csökkentése alapvetően a megújuló energiaforrásokra és az egész Unióra kiterjedő szén-dioxid-piacra építve, illetve a kutatás és az innováció az energiatechnológiai vezető szerep megszerzését célozva; hangsúlyozza, hogy az energiaunió középpontjában a polgároknak kell állniuk, akik számára biztos, fenntartható és megfizethető energiát kell biztosítani;
7. tudomásul veszi az Európai Tanácsnak az éghajlatra és energiára vonatkozó 2030-as gyenge célkitűzéseit, azaz az üvegházhatású gázok kibocsátásának 40%-os csökkentését, a megújuló energiák az európai energiaszerkezetben való arányának 27%-ra növelését és az energiahatékonyság 27%-kal történő növelését; emlékeztet arra, hogy a Parlament ismételt felszólított 2030-ig teljesítendő, kötelező éghajlat- és energiapolitikai célkitűzések – azaz az üvegházhatást okozó gázok uniós kibocsátásainak legalább 40%-os csökkentése, a megújuló energia tekintetében legalább 30%-os célkitűzés, az energiahatékonyság tekintetében pedig 40%-os célkitűzés – egyedi nemzeti célkitűzések útján való végrehajtására;

Energiabiztonság, szolidaritás és bizalom

8. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az ellátás diverzifikációja (energiaforrások, szolgáltatók és útvonalak tekintetében) révén aktívan törekedjenek arra, hogy a behozott energia árai és költségei fenntarthatóbbak és versenyképesebbek legyenek az európai polgárok és vállalkozások számára; ezért felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az energetikai infrastruktúra ehhez szükséges fő folyosóinak létrehozását, a transeurópai energiahálózatokról (TEN-E) szóló rendelet I. mellékletében és az európai összekapcsolódási eszközről (CEF) szóló rendelet I. mellékletében foglaltaknak megfelelően, különös figyelmet fordítva a nagymértékű függőséggel rendelkező tagállamokra; felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként a meglévő belső kapacitásokat, beleértve az európai energiaforrásokat is;
9. elismeri, hogy a közös érdekű projektek (PCI) listáján jelenleg szereplő projektek nem elegendőek ahhoz, hogy elérjék az Ibériai-félsziget és a kontinentális Európa közötti európai összekapcsolási célt; sürgeti a TEN-E regionális csoportot és a Bizottságot, hogy azonosítsa azon további projekteket, amelyeket bele lehet foglalni a PCI elkövetkező, 2015-ös listájába annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen a Spanyolország és Franciaország közötti kapacitás;
10. hangsúlyozza, hogy az ellátás és a határkeresztező áramlás diverzifikálását lehetővé tevő fejlett és teljes mértékben integrált infrastruktúra alapvető fontosságú az ellátás rendes és vészhelyzeti körülmények közötti biztonságának biztosítása és az energia uniós és energiaközösségbeli fogyasztók számára versenyképes forrásokból történő biztosítása szempontjából;
11. hangsúlyozza, hogy az észak-afrikai országok jelentős gáztartalékai és a Földközi-tenger keleti térségében nemrégiben felfedezett gázmezők lehetőséget adnak a mediterrán régióknak, hogy élénk, Európának gázt továbbító gázvezeték-hálózati központtá váljon; felszólít egy megnövelt LNG-kapacitással rendelkező mediterrán gázelosztó központ létrehozására; hangsúlyozza, hogy energiabiztonságának fokozása érdekében az EU-nak ki kellene használnia az e gáztartalékokban rejlő lehetőségeket;
12. hangsúlyozza, hogy az energiaforrások, a szolgáltatók és útvonalak diverzifikációját célzó minden uniós infrastrukturális projektnek teljes mértékben összhangban kell lennie az éghajlattal és az energiaüggyel kapcsolatos uniós jogszabályokkal, illetve hosszú távú – többek között az energiabiztonságra vonatkozó – célkitűzésekkel és prioritásokkal, ugyanakkor biztosítva a már létező energetikai infrastruktúrák és az EU-ba vezető útvonalak magas és hatékony kihasználását; felhívja a Bizottságot, hogy támogatható projektekként vegye fontolóra az energia iránti kereslet mérséklésére irányuló – például az épületállományt érintő – beruházásokat;
13. hangsúlyozza, hogy az uniós vívmányok – különösen a versenyre és az állami támogatásra vonatkozó jogszabályok – a harmadik országok energiaszolgáltatóira is vonatkoznak, amennyiben a közös piacon folytatják tevékenységüket, és kéri a Bizottságot, hogy szerezzen érvényt az uniós jognak minden elérhető eszköz révén annak érdekében, hogy az energia szabadon áramolhasson az Unióban, és előzze meg a közös piac torzulásait;
14. hangsúlyozza annak alapvető fontosságát az Unió számára, hogy véget vessen néhány tagállam és régió közös piactól való elszigeteltségének, ahogy azt a Bizottság által végzett gázpiaci stresszteszt is szemléltetik; kéri a Bizottságot, hogy ebben a

tekintetben végezzen rendszeresen stressztesztet; úgy véli, hogy az EU-nak kiemelt ügyként segítenie kell a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő országokat forrásaik és ellátási útvonalaiak diverzifikálásában; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy ebben az összefüggésben haladéktalanul hajtsák végre a gázhálózati stresszteszték ajánlásait; javasolja, hogy a Bizottság vegye fontolóra villamos energiával kapcsolatos stresszteszték végrehajtását, hogy áttekintést kapjon a teljes energiapiaci helyzet ellenálló képességéről; hangsúlyozza, hogy az ilyen stresszteszteknek azonosítaniuk kell különösen a teljes nemzeti átviteli hálózat állapotát, kapacitását és tartósságát, valamint az összekapcsolódások és a határokon átnyúló kapacitás szintjét, majd az ezeken a stresszteszteken alapuló ajánlásoknak teljes hatásértékelést kell tartalmazniuk a tesztek nyomán felmerülő minden cselekvési pont kezelésére irányuló nemzeti tervek és uniós célkitűzések tekintetében;

15. megjegyzi, a jövőbeni energiaunióval összefüggésben, hogy az energiaellátás mennyiségi és minőségi biztonsága és a versenyképesség a legfontosabb kérdések közé tartoznak, ami megköveteli a tagállamoktól, hogy energiapolitikájuk kialakítása során fejlesszék a szomszédjaikkal folytatott uniós szintű egyeztetést és együttműködést; felhívja ezzel összefüggésben a Bizottságot annak vizsgálatára, hogy miként volna kivitelezhető a jelenlegi nemzeti megelőző és válságkezelési intézkedések rendszerének javítása regionális és uniós szinten;
16. véleménye szerint a nemzeti kapacitásmechanizmusokat csak a legvégső esetben kellene használni, miután az összes többi lehetőséget kimerítették, beleértve a szomszédos országokkal való jobb összekapcsolást, a keresleti oldali válaszlépéseket és a regionális piaci integráció egyéb formáit;
17. úgy véli, hogy az energiaunió többek között egységes fellépésben nyilvánul meg a harmadik országokkal folytatott tárgyalásokon; kéri a Bizottságot, hogy elemezze egy önkéntes közös beszerzési mechanizmus megfelelőségét és lehetséges struktúráját, illetve és annak a belső gázpiac működésére és az érintett vállalkozásokra gyakorolt hatását, valamint a gázellátás biztonságának garantálásához való hozzájárulását; megjegyzi, hogy mivel a közös beszerzési mechanizmusnak számos modellje létezik, tovább kell dolgozni az uniós régiókra és az érintett szállítókra, valamint az önkéntes közös beszerzési mechanizmus feltételeire alkalmazandó legjobb piaci modell meghatározása érdekében; úgy véli, hogy az álláspontok összehangolását és a közös gázbeszerzést regionális szinten kell kezdeni; javasolja, hogy a Bizottság és az Energiaközösség titkársága addig is támogassa azokat a tagállamokat és az Energiaközösség azon szerződő feleit, amelyek önkéntes alapon kívánnak tárgyalásokat folytatni energiaszerződéseikről, összhangban az EU belső piaci vívmányaival, valamint az uniós versenyjoggal és a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival, továbbá biztosítsa a bizalmas üzleti adatok védelmét; hangsúlyozza, hogy az energiaszerződéseknek a piaci árakon és versenyen kell alapulniuk;
18. felhívja a Bizottságot és az alelnököt/főképviselet, hogy dolgozzon ki átfogó keretet az energiaunió külső dimenzióját illetően, különös tekintettel a termelő és a tranzitszerepet betöltő harmadik országokkal fenntartandó, közös értékeken alapuló stratégiai partnerségek előmozdítására, különösen az európai szomszédsgpolitikára és a bővítési politika keretében, továbbá figyelembe véve a regionális együttműködés jelenlegi helyzetét; a kőolajjal és földgázzal, az energiahatékonysággal, az energiahatékonysággal és a megújuló energiaforrásokkal, a kereskedelemmel és az

energiaunió külső energetikai infrastruktúrákkal való összeköttetéseivel kapcsolatos párbeszéd és együttműködés megerősítése érdekében figyelembe kell venni és fel kell mérni a korábbi és az új stratégiai partnerségeket;

19. hangsúlyozza, hogy az EU valódi közös külső energiapolitikájának összhangban kell lennie közös kül- és biztonságpolitikájával; sürgeti e tekintetben, hogy biztosítsanak jobb koordinációt a főképviseelő / alelnök és az illetékes biztosok között, hogy ezáltal erősítsék az Európai Unió külső energiabiztonsági politikáinak koherenciáját; ezért felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy erősebb klasztert a főképviseelő/alelnök irányítása alatt, amelyben külön pozíciót kap az ilyen politikák koordinációjáért felelős kinevezett személy;
20. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre az energiabiztonsággal, a külpolitikával és az energiaunióval foglalkozó, magas szintű munkacsoportot, amely széles körű képviselettel rendelkezik, és bevonja a Parlamentet és a társadalmi érdekcsoportokat annak érdekében, hogy hiteles, hosszú távú, a keresletre és a kínálatra, valamint az együttműködésre vonatkozó forgatókönyveket dolgozzon ki a külső partnerekkel, különösen a megújuló energiával és az energiahatékonysággal kapcsolatos kapacitásépítés és technológiacsere, valamint az energia és az emberi jogok közötti kapcsolat terén;
21. aggodalmának ad hangot az Északi Áramlat gázvezeték kapacitásának tervezett megkétszerezése, illetve annak az energiabiztonságra és az ellátás diverzifikációjára, valamint a tagállamok közötti szolidaritásra gyakorolt hatása miatt; az EU, Ukrajna és Oroszország között jelenleg folyó háromoldalú megbeszélések összefüggésében hangsúlyozza, hogy gondoskodni kell az Ukrajnába irányuló és Ukrajnán áthaladó hosszú távú energiaellátásról;
22. hangsúlyozza, hogy az Unió belüli energiahatékonyság javítása csökkentené a függőség kockázatát, és ennél fogva megerősítené az Unió energiaügyi tárgyalási pozícióját;
23. hangsúlyozza, hogy az energiával összefüggő kormányközi megállapodásoknak átláthatóbbaknak kell lenniük, ami a Bizottság szerepének erősítése révén érhető el az egy vagy több tagállam által harmadik felekkel folytatott energetikai tárgyalások során, különösen azáltal, hogy kötelezettségként írják elő a Bizottság számára, hogy megfigyelőként valamennyi tárgyaláson részt vegyen az egyes tagállamok tárgyalásokban érintett harmadik országokkal szembeni tárgyalási pozíciójának megerősítése céljából, az erőfölénnyel való visszaélés valamely szolgáltató esetében felmerülő kockázatának mérséklése érdekében; megjegyzi továbbá, hogy a Bizottságnak – maradéktalanul tiszteletben tartva a bizalmas üzleti adatokat – előzetes és utólagos értékeléseket kellene végeznie, illetve pozitív és negatív listát kell készítenie a megállapodások záradékairól, például az exporttilalomra és a rendeltetési helyre vonatkozó és a „vidd vagy fizess” kikötésekről, a gáz árának kőolajár-alapú indexálásáról, valamint azon kikötésekről, amelyek megtiltják, hogy valamely harmadik fél az energiaellátást az uniós energiaszállítási infrastruktúrához való preferenciális hozzáférés elnyerésétől tegye függővé; rámutat arra, hogy a 994/2010/EU rendelet 13. cikke (6) bekezdésének a) pontja értelmében a harmadik országokkal kötött azon új kormányközi megállapodások megkötésekor, amelyek hatással vannak a gázinfrastruktúrára és a gázellátásra, a tagállamok kötelesek tájékoztatni a Bizottságot annak lehetővé tétele érdekében, hogy az uniós szinten értékelni tudja az ellátásbiztonsági helyzetet; felhívja a Bizottságot, hogy a gázellátás

biztonságáról szóló rendelet felülvizsgálatába illesszen be a kereskedelmi gázellátási szerződések szigorú előzetes értékelésére vonatkozó rendelkezéseket;

24. hangsúlyozza, hogy a tagállamok és harmadik országok között kötött kormányközi energiaügyi megállapodásokra vonatkozó információcsere-mechanizmus létrehozásáról szóló 994/2012/EU határozattal összhangban tájékoztatni kell a Bizottságot a nem uniós kormányokkal kötött jövőbeni kormányközi energetikai megállapodásokról azok aláírása előtt, annak biztosítása érdekében, hogy megfeleljenek az uniós jogszabályoknak, különösen a harmadik energiaügyi csomagnak, és ne veszélyeztessék az EU energiaellátásának biztonságát; rámutat, hogy e vitának és konzultációnak az uniós tagállamok és vállalatok tárgyalási pozíciójának erősítését célzó eszközként kell szolgálnia, maradéktalanul tiszteletben tartva a bizalmas üzleti adatokat, úgy véli, hogy e vita és konzultáció semmilyen módon nem érintheti e megállapodások lényegét és tartalmát, hanem célja annak biztosítása, hogy e megállapodások megfeleljenek az összes vonatkozó uniós jogszabálynak, és az érintett vállalatok és tagállamok érdekét szolgálják; felhívja a Bizottságot, hogy a tájékoztatási mechanizmus megerősítése érdekében ennek megfelelően vizsgálja felül a 994/2012/EU határozatot és fokozza a Bizottság szerepét;
25. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki vázlatos szerződésmintákat és útmutatásokat, beleértve a tisztességtelen feltételek indikatív listáját, amely minta referenciaként szolgálhat az illetékes hatóságok és vállalatok számára szerződéskötéseik során; kéri a tagállamokat, hogy tegyék szorosabbá együttműködésüket a harmadik országokkal kötött kormányközi, energiaügyi megállapodásokra vonatkozó információcsere mechanizmusára vonatkozóan az átláthatóság növelése, valamint a harmadik országokkal szembeni tárgyalási pozíciójuk javítása érdekében, ezáltal megfizethetőbb energiát biztosítva az európai fogyasztók számára; emlékezteti továbbá a Bizottságot, hogy továbbra is tegyen közzé negyedéves értékeléseket az olyan szerződéses feltételekről, mint például az átlagos importárak;
26. hangsúlyozza, hogy az egyenlő feltételek biztosítása, és az uniós vállalatok külső szolgáltatókkal szembeni tárgyalási pozíciójának erősítése érdekében átláthatóbb összesítést kell készíteni a szerződések legfőbb elemeiről, és azokról az illetékes hatóságokat rendszeresen tájékoztatni kell az összes olyan szükséges információ összegyűjtése érdekében, amelyet mind maguk az illetékes hatóságok, mind a vállalatok hasznosíthatnak jövőbeni tárgyalásaik során, egyúttal védelmezve a különleges adatok bizalmasságát; úgy véli, hogy ez elősegíthetné a valódi verseny biztosítását az energiaszállítási szerződésekben, elkerülve, hogy a harmadik országok erőfölényükkel visszaéljenek és biztosítva az uniós versenyjoggal való összeegyeztethetőséget;
27. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki konkrét intézkedéseket az importfüggőség csökkentése érdekében, kövesse nyomon az import diverzifikációjának fokát, és adjon ki rendszeres eredményjelentést a témában;
28. hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen növelni az európai ipar és technológia teljes energiatermelési láncon belüli részarányát, ami nem csak a nyersanyagokat foglalja magában, hanem az előállítás, a finomítást, a tárolást, a szállítást és az elosztást is, mivel ezek döntő elemek az Unió energiamporttól való függőségének csökkentése szempontjából;

29. úgy véli, hogy a tagállamok eltérő energiaszerkezete, amelyet lehetőségeik, környezetük, földrajzi elhelyezkedésük, tapasztalatuk, szakértelmük, összes költségük és szükségleteik határoznak meg – miközben hozzájárul az energia- és éghajlatügyi stratégia és politikák közös céljainak eléréséhez – erősség az Unió egészére nézve, mivel növeli ellenállóképességét az ellátás zavarai esetén, lehetővé teszi költséghatékony energetikai döntések meghozatalát, valamint különböző technológiák kifejlesztését és versenyét a piacon, ezáltal lejjebb szorítva az energia költségeit; ragaszkodik azonban ahhoz, hogy a nemzeti különbségek ne akadályozzák az egységes piac működését, és hogy a tagállamoknak maradéktalanul tiszteletben kell tartaniuk az állami támogatásra vonatkozó szabályokat, megfelelő beruházásokat kell eszközölniük a belföldi szállítási infrastruktúrába, valamint biztosítaniuk kell az összekapcsolások magas szintjét, és ellenállóvá kell tenniük nemzeti energiarendszereiket annak érdekében, hogy szavatolják az Unió energiabiztonsági és energiapiaci célkitűzéseinek megvalósítását;
30. úgy véli, hogy az energiahatékonyság növelése és Európa energiaforrásainak legjobb kihasználása révén az Unió növelheti energiabiztonságát és csökkentheti az egyes szolgáltatóktól és energiaforrásoktól való függőségét, az EU energiabiztonságra, környezetvédelemre és éghajlatra vonatkozó céljaival, valamint közegészségügyi és biztonsági jogszabályaival összhangban, figyelembe véve a tagállamok energiaszerkezetének sajátosságait, elkerülve a szükségtelen bürokratikus terheket és tiszteletben tartva az arányosság elvét; hangsúlyozza, hogy az energiabiztonsághoz és az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzésekhez hozzájáruló fűtőanyagokat vagy technológiákat alapvetően nem szabad hátrányos megkülönböztetésben részesíteni;
31. kéri a Bizottságot, hogy könnyítse meg a meglévő uniós finanszírozási rendszerek hatékony alkalmazását, köztük az Európai Stratégiai Beruházási Alapét, ezzel vonzóvá téve a kulcsfontosságú infrastrukturális projektekbe, a kutatásba és innovációba, a megújuló energiába és Európa belső kapacitásainak fejlesztésébe történő beruházást a 2030-as éghajlat- és energiapolitikai célok elérése érdekében, technológiasemleges és a külső költségek internalizációját előnyben részesítő költség-haszon megközelítés alapján;
32. kéri az erőforrások gyors mozgósítását a szükséges infrastruktúra megépítése és az EU-n kívüli politikai nyomásnak nem kitett, zavartalan és megbízható energiaellátás érdekében a közös érdekű projektek finanszírozására;
33. hangsúlyozza, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alapnak olyan mechanizmusként kell működnie, amely az infrastrukturális beruházásokat az európai és globális piacokon jegyezhető és kereskedelmi forgalom tárgyát képező kötvények formájában teljes mértékben likvid eszközosztállyá teszi; megállapítja továbbá, hogy a reáleszközökbe természetesen szívesen beruházó intézményi befektetőket, például a biztosítókat vagy a nyugdíjalapokat csak szabványosított beruházási termékekkel és olyan megbízható projekttervezetekkel lehet vonzani, amelyek egészséges üzleti modelleket képesek szavatolni;
34. kéri a Bizottságot, és különösen a Kereskedelmi Főigazgatóságot, hogy továbbra is törekedjen egy energiáról szóló külön fejezet beiktatására a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségről folytatott tárgyalások keretében, az Egyesült Államok által mind a cseppfolyósított földgáz (LNG), mind a nyersolaj kereskedelmével kapcsolatban támasztott tarifajellegű és nem tarifajellegű jellegű

akadályok és a protekcionista rendelkezések megszüntetése céljával, ami hozzájárulhat az európai vállalkozások számára kedvezőbb versenyfeltételeket nyújtó környezet kialakításához, csökkentve az energia költségeit az Atlanti-óceán mindkét oldalán; kéri ezzel összefüggésben a Bizottságot annak biztosítására, hogy minden ilyen energetikai fejezet egyúttal tartalmazzon rendelkezéseket az EU és az Egyesült Államok közötti együttműködés fokozására a kormányzati finanszírozásban részesített energetikai kutatási programok, különösen az USA ARPA-E programja tekintetében;

35. hangsúlyozza, hogy az uniós kereskedelempolitikának arra kell irányulnia, hogy az EUMSZ 194. cikkével összhangban növelje az energiabiztonságot és diverzifikálja az európai energiaszerkezetet, csökkentve ezáltal az egyetlen külső szállítótól vagy egyedüli ellátási ponttól való függőséget, ugyanakkor tiszteletben tartva a Szerződésben rögzített vonatkozó hatáskörök felosztását;
36. felszólítja a Bizottságot, hogy az európai energiaágazatoknak a harmadik országokból származó tisztességtelen importtevékenységekkel szembeni védelme érdekében biztosítsa a versenyellenes magatartás szigorúbb nyomon követését és gondoskodjon dömpingellenes intézkedésekről;
37. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy annak ellenére megakadtak a Tanácson belül a kereskedelmi védelmi eszközök korszerűsítéséről folytatott viták, hogy a Parlament határozottan támogatta a harmadik országokból származó tisztességtelen behozatallal szembeni szigorúbb intézkedéseket;
38. felszólítja a Tanácsot, hogy tegyen további előrelépéseket a kereskedelmi védelmi eszközök korszerűsítése terén annak biztosítása érdekében, hogy a turbinákat, napelemeket, kiváló minőségű acélt és építőanyagokat gyártó európai ágazatok maradéktalanul kihasználhassák az energiarendszer átalakításából fakadó előnyöket;
39. kiemeli a kereskedelmi megállapodásoknak az energiahatékonyság és a megújuló energiák decentralizált előállításuk területén történő technológiai együttműködésre és szolgáltatásokra – köztük a karbantartásra és a szoftverfejlesztésre – vonatkozó rendelkezéseinek fontosságát; hangsúlyozza, hogy a széntelenítés az EU és számos partnerország, régió, illetve város közös célja;
40. felszólítja a Bizottságot, hogy nemzetközi kereskedelmi eszközök révén ösztönözze a fejlődő országokat energia-előállításuk diverzifikálására, és – különösen az EU déli területein – népszerűsítse a napenergia-előállítást;
41. üdvözli az EU és 13 további WTO-tag közötti, a „környezeti termékekre vonatkozó kezdeményezésre” irányuló, az olyan termékekre, szolgáltatásokra és technológiákra kiterjedő tárgyalásokat, amelyek hozzájárulnak a zöld növekedéshez, a környezetvédelemhez, az éghajlat-politikai intézkedésekhez, valamint a fenntartható fejlődéshez, és felszólít a tárgyalások 2015 végéig, a WTO nairobi miniszteri konferenciáján történő befejezésére;
42. hangsúlyozza, hogy a környezeti termékekre vonatkozó megállapodásra irányuló tárgyalásoknak a környezeti termékek uniós politikával összhangban álló meghatározásán kell alapulnia, és nem lehetnek ellentétesek az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében elfogadott, a fejlődő országokat támogató intézkedésekkel;

43. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is törekedjen az EU és az USA közötti energiaátviteli rendszer létrehozására, amelynek célja a megújuló energiák globális megosztására szolgáló hálózat kifejlesztése, figyelembe véve a jelenlegi és jövőbeli kutatási fejleményeket és az innovációt, valamint a vezetékes rendszerek – mint például a nagyfeszültségű villamosenergia-összeköttetések – engedélyezését;
44. hangsúlyozza, hogy a megerősített Energiaközösség az uniós külső energiapolitika kulcsfontosságú ága, és felkéri a Bizottságot, hogy az Energiaközösség reformjával foglalkozó magas szintű vitacsoport jelentése alapján terjesszen elő konkrét javaslatokat;
45. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg az Energiaközösség tevékenységeit, többek között a megújuló energiák és az energiahatékonyság terén, az ellátás nagyobb biztonsága érdekében, többek közt az uniós jog – pl. a 2020-as és 2030-as célkitűzések – hatékonyabb végrehajtása és érvényesítése révén, különösen a megfelelőbb kormányzás, az eljárások összehangolása és az adminisztratív terhek csökkentését célzó IT-eszközök jobb alkalmazása –, illetve intézményeinek bővítése – többek között az Energiaközösség Parlamenti Közgyűlésének létrehozása – és kulcsfontosságú infrastrukturális projektek megvalósítása révén, az uniós energiapiaccal való szorosabb integráció és az ellátási mechanizmusok biztonságának biztosítása érdekében, nemzeti kapacitás piacok létrehozása nélkül, ami aláaknázná a belső energiapiac hatékonyságát;
46. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az euromediterrán együttműködést a földgáz, a villamos energia, az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások tekintetében; kéri a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az euromediterrán gázplatform létrehozását;

Teljesen integrált európai energiapiac

47. úgy véli, hogy a jövőbeni energiaunióknak meg kell valósítani az energia szabad áramlását az uniós országok és az Energiaközösség országai között;
48. hangsúlyozza, hogy a jövőbeni energiaunió gerince a teljes körűen működő, összekapcsolt közös energiapiac, amely megbízható, biztonságos, méltányosan elosztott, társadalmilag és környezetileg felelősségteljes, hatékony, versenyképes, megfizethető és fenntartható energiát szolgáltat teljes körűen működő, biztonságos és ellenálló átviteli hálózatokon keresztül, valamint az energiakereslet csökkentése, lehetővé téve az uniós vállalatok és fogyasztók számára, hogy a lehető leginkább fenntartható, hatékony, demokratikus és költséghatékony módon jussanak hozzá gázhoz, a villamos energiához, a fűtéshez és a hűtéshez; ezért úgy véli, hogy a meglévő piaci területek további kiterjesztésére kell törekedni; alapvetően fontosnak tartja a termelő-fogyasztók uniós piaci és hálózati integrációjának előmozdítását; rámutat a rossz energetikai összeköttetések miatt a vidéki közösségek által Unió-szerte tapasztalt jelentős hiányosságokra;
49. elismeri, hogy Európának jelenleg nincs egységes energiapiaca, és hogy az uniós energiapiacok ebből eredő felaprózottsága jelentősen rontja Európa versenyképességét és energiabiztonságát;
50. emlékeztet arra, hogy az energiapiacokat az ellátást biztosító fizikai eszközök különböztetik meg a pénzügyi piacoktól, mely eszközöknek köszönhetően az

energiaágazatban nincs rendszerszintű kockázat; e tekintetben szükségesnek tartja az energiaágazatra is kiterjedő pénzügyi szabályozás végrehajtását, mégpedig oly módon, hogy az ne torzítsa a jól működő belső energiapiac fejlődését;

51. hangsúlyozza, hogy a tényleges hatékonyság és költséghatékonyság értékeléséhez figyelembe kell venni a különböző energiaforrások közvetlen és külső költségeit, valamint a különféle állami beavatkozások e források relatív versenyhelyzetére gyakorolt hatását;
52. úgy véli, hogy piaci alapú mechanizmusokat konkrét és ambiciózus ellátásbiztonsági és szolidaritási mechanizmusoknak kell kiegészíteniük, úgymint a hatékonyabb regionális és uniós szintű válságkezelés, energiamegtakarítást célzó ambiciózus intézkedések elfogadása, a cseppfolyósított földgáz- és földgáztárolók optimalizált használata – elsősorban az ellátásbiztonság regionális szintű biztosítása érdekében –, melyeket az uniós jogszabályoknak is tükrözniük kellene, beleértve a gázellátás biztonságáról szóló rendeletet, amelyet e célból mihamarabb felül kell vizsgálni;
53. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az állami támogatásokra, az energiára, a környezetvédelemre és az éghajlatváltozás elleni küzdelemre vonatkozó hatályos uniós jogszabályok teljes körű végrehajtását és érvényesítését; kéri a harmadik energiacsomag végrehajtásának és a fogyasztók számára kínált előnyeinek értékelését; kéri a harmadik energiacsomagtól való eltérések lehetőségének megszüntetését, illetve ambiciózus európai üzemi és kereskedelmi szabályzat és útmutatások sürgős elfogadását és végrehajtását;
54. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson jelentősebb pénzügyi forrásokat az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (ACER) számára, és hangsúlyozza, hogy az Ügynökséget fel kell hatalmazni további személyzet felvételére az energiapiacok teljes körű és hatékony nyomon követésének elvégzéséhez, melynek célja az energiakereskedelem tisztességességének és átláthatóságának, valamint az energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról szóló rendelet (REMIT) betartásának biztosítása, mivel ez az uniós belső energiapiac megfelelő működésének előfeltétele; megállapítja, hogy meg kell erősíteni az ACER hatásköreit a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózatával (ENTSO-E-vel) és a földgázpiaci szállításirendszer-üzemeltetők európai hálózatával (ENSTO-G-vel), valamint egyéb alapvető uniós feladatot ellátó testületekkel szemben, hogy elláthassa a vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározott feladatait, és úgy véli, hogy az Ügynökségnek fel kell vennie a kapcsolatot az elosztórendszer-üzemeltetőket képviselő szervezetekkel, fogyasztói szervezetekkel és más civil társadalmi csoportokkal;
55. ismét hangsúlyozza a harmadik energiacsomag által bevezetett tulajdonjogi szétválasztás fontosságát; kéri a Bizottságtól annak értékelését, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok milyen mértékben hajtják végre a szállításirendszer-üzemeltetők tanúsításával kapcsolatos bizottsági véleményekben foglalt feltételeket;
56. sajnálja, hogy a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózata (ENTSO-E) és a földgázpiaci szállításirendszer-üzemeltetők európai hálózata (ENTSO-G) túlságosan függ a nemzeti átvitelirendszer-üzemeltetők által fizetett költségvetési hozzájárulásoktól, és ez veszélyezteti a két hálózat európai szereplőként elvárható cselekvőképességét;

57. kéri a Bizottságot, hogy fokozza az áramtőzsdék és a gázelosztó központok által folytatott piaci tevékenységek szabályozását és felügyeletét;
58. kiemeli, hogy a vészhelyzeti energiaszolidaritásunk és az ellátási zavaroknak való ellenálló képességünk erősítése érdekében mindenkor lehetségesnek kell lennie az energia – villamos energia és gáz – kivitelének; megjegyzi ebben a tekintetben, hogy a határokon átnyúló szállítás jelenlegi rendszereit gyakorta gátolják a nemzeti szállításrendszer-üzemeltetők döntései; felhívást intéz emiatt az ACER-hez, hogy éves piacfelügyeleti jelentésében fektessen nagyobb hangsúlyt erre a kérdésre;
59. rámutat, hogy mindaddig nem fog megvalósulni a teljes körűen működő belső energiapiac, amíg egyes tagállamok villamosenergia-rendszerei harmadik országokbeli üzemeltetőktől függenek, továbbá hangsúlyozza, hogy 2025-ig biztosítani kell a balti államokban az európai kontinentális hálózatokon belüli egyidejű üzemeltetést;
60. hangsúlyozza, hogy sürgető szükség van az Unió villamosenergia-piaca megfelelően kialakított jövőbeni modelljére, melynek az ellátás hosszú távú garantálásához szükséges beruházások előmozdítására, valamint a megújuló energiaforrások fokozottabban piacialapú és a hálózati biztonság szempontjából optimalizáltabb integrációjára kell törekednie, az energiakereslet és -kínálat változó jellegének – többek között a mikrotermelés elterjedésének, a keresletre reagáló technológiának és a megújuló energiaforrások egyre növekvő részarányának – teljes körű figyelembevétele mellett; e tekintetben megjegyzi, hogy az intelligens hálózatok tekintetében közös szabványokra van szükség, mivel ezek kulcsfontosságúak a stabil ellátás és az energia határokon átnyúló szabad áramlásának garantálásában, valamint hozzájárulnak az energiabiztonsághoz; kiemeli továbbá az intelligens energiahálózatok és az új energiátároló létesítmények fejlesztésének potenciális szerepét a megújuló energiaforrások európai léptékű növelésében, és annak biztosításában, hogy a kapcsolódó infrastruktúra fejlesztése a megújuló energiaforrások regionális elosztó központjaihoz kapcsolódva történjen;
61. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, valamint az Energiaközösség szerződő feleit és az Energiaközösség titkárságát, hogy erőfeszítéseiket összpontosítsák a közös érdekű projektek [és az energiaközösségi érdekű projektek] előmozdítására, egy összeurópai villamosenergia- és földgázhálózat megvalósítása érdekében, amely képes különböző forrásokból származó elektromos áramot és földgázt továbbítani az uniós államok között; úgy véli, hogy a villamosenergia-hálózatnak képesnek kell lennie eljuttatni az energiát a többlettel rendelkező területekről a hiányban szenvedő területekre, kompenzálni a 24 órás és szezonális ciklusokat, integrálni a megújuló energiaforrásokat, garantálni az ellátásbiztonságot és ösztönözni az európai energiapiacot; úgy véli, hogy tervbe kell venni a projektek jóváhagyására és engedélyezésére irányuló folyamat felgyorsítását, és ösztönözni kell a meglévő vezetékek korszerűsítését; hangsúlyozza továbbá, hogy ezen erőfeszítéseknek különösen az energiaszigetektől eredő problémák megoldására kell összpontosítaniuk;
62. üdvözli „Az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10%-os célkitűzés elérése – Az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre” című, 2015. december 15-i állásfoglalását;

63. megismétli elkötelezettségét, hogy az uniós belső energiapiac kiteljesítése érdekében 10%-os összekapcsolódási piacot hoz létre, és üdvözli az Európai Tanács arra irányuló javaslatát, hogy a villamos energia tagállamok közötti összekapcsolásának minimális szintje 2030-ra érje el a 15%-ot; elismeri annak fontosságát, hogy a létező nemzeti és határokon átnyúló infrastruktúrának az európai energiaforrások hatékony felhasználása és az ellátás biztonságának fokozása érdekében történő rendelkezésre állásának biztosításával megvalósuljon az összekapcsolódás mennyiségi célkitűzése is;
64. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák a szilárd, stabil és kiszámítható szabályozási keretet, amely lehetővé teszi az energetikai infrastruktúrába történő új beruházásokhoz szükséges hosszú távú kötelezettségvállalásokat; felszólítja a Bizottságot, hogy rövidítse le a projektek közös érdekű projektként való minősítéséhez szükséges átfutási időt; hangsúlyozza, hogy az intelligens elosztóhálózatok kiépítését az engedélyezési eljárások felgyorsításával, politikai támogatással, valamint a hálózatüzemeltetők számára kialakított olyan szabályozói kerettel kell elősegíteni, amely elismeri a beruházások változó igényeit, valamint a hagyományos hálózatbővítés mellett, azzal azonos szinten ösztönöz a közös érdeklő projektekre és az automatizálásra irányuló beruházásokra;
65. hangsúlyozza, hogy az energiaunióknak az „energiaberuházási unióhoz” is hozzá kell járulnia, biztosítva, hogy az európai gazdaság újjáélesztéséhez az elkövetkező években szükséges több mint 1 billió euró magán- és közberuházóktól érkezzen; megjegyzi, hogy egy ilyen „energiaberuházási unió” a nagy befektetők, illetve az egyes fogyasztók és a magánszemélyek számára egyaránt lehetőségeket kínálhat; megjegyzi, hogy a magánfinanszírozást megkönnyítő és azt a legmegfelelőbb felhasználó környezet megteremtéséhez kulcsfontosságú a befektetői biztonság; hangsúlyozza, hogy egy stabil keretet csak egy olyan erős irányítási rendszeren keresztül lehet megvalósítani, amely garantálja a tisztességes versenyfeltételeket és a stabil szabályozói feltételeket, illetve megerősíti a magánszektor bizalmát;
66. hangsúlyozza, hogy az említett stratégiai infrastrukturális projektek végrehajtásának hozzá kell járulnia az energiabiztonság közép- és hosszú távú vonatkozásaihoz, és teljes mértékben meg kell felelnie az Unió hosszú távú szén-dioxid-mentesítési kötelezettségeinek és az uniós környezetvédelmi, illetve más releváns jogszabályoknak;
67. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kisebb léptékű földgáz- és villamosenergia-hálózatok rendszerösszeköttetéseire irányuló – a szomszédos régiókat összekapcsoló – beruházásokat vegyék ugyanolyan komolyan, mint a nagyszabású, közös érdekű energiainfrastrukturális projekteket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy e összeköttetések kiépítése során működjenek szorosan együtt a regionális hatóságokkal;
68. rámutat annak fontosságára, hogy az uniós belső energiapiac szintjén integrálják az energiakereslet és -kínálat tervezését, elsőbbséget adva a kereslet csökkentésének és a decentralizált megoldásoknak annak érdekében, hogy a költségek szempontjából optimalizálják az ellátás biztonságát, illetve elkerüljék a szükségtelen vagy túlméretezett infrastrukturális beruházásokat és az átállási költségeket;
69. meggyőződése, hogy figyelemmel az előregedő és nem megfelelő elosztási hálózatok, és a legtöbb megújuló energiaforrás hálózatszintű bekötésének jelentős

beruházásigényére, a Bizottságnak és a tagállamoknak mérlegelniük kell az elosztórendszer-üzemeltetők szintjén történő beruházások támogatását szolgáló, célzott kezdeményezéseket, ideértve a pénzügyi eszközöket is; határozottan javasolja, hogy a tagállamok előnyben részesítsék e beruházásokat;

70. felszólítja az Európai Bizottságot annak pontosítására, hogy miként kívánja felhasználni a 315 milliárd eurós beruházási tervet a többi meglévő alappal együtt, az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) ösztönző hatásának maximalizálása, valamint az energiaunió megvalósításához szükséges infrastruktúrák és projektek finanszírozása érdekében;
71. véleménye szerint a megerősített regionális együttműködés és a szakpolitikai koordináció alapvető lépés egy szélesebb, uniós szintű energiapiaci integráció megvalósításához; támogatja ezért a tagállamok közötti és az Energiaközösség szerződő feleivel történő regionális megközelítést, amelynek célja az ellátás biztonságának megerősítése, illetve a piac integráció felgyorsítása, beleértve a regionális csomópontok kialakítását a piaci likviditás növelése érdekében, különösen a közép- és kelet-európai régióban; hangsúlyozza, hogy az ilyen együttműködési mechanizmusok egyszerűsíthetik a politikai és az energiapiaci együttműködést, valamint megkönnyíthetik az alapvető földgáz-infrastruktúrába irányuló beruházások feletti közös döntéshozatalt; véleménye szerint közösen lehetne tudást és információt szerezni olyan területeken, mint az energiataroló létesítmények, vagy a cseppfolyósított földgázra (LNG) és rendszerösszekötőkre vonatkozó pályázati eljárások; elismeri az áramtözdék fontos szerepét a likvid, átlátható és biztonságos energiakereskedésének előmozdítása terén; kiemeli a határokon átnyúló projektekben rejlő lehetőségeket, amelyek uniós szintű megoldásokra sarkallhatnak;
72. támogatja a tagjelölt és a potenciális tagjelölt országok energiarendszereinek integrálását a jövőbeli európai energiaunió belüli regionális megközelítésen keresztül;
73. hangsúlyozza, hogy a fokozott regionális együttműködés hozzájárulhat az energiabiztonság fokozásához, az infrastruktúra-tervezés javításához, a megújuló energia integrálásával járó költségek optimalizálásához és a fogyasztói árak csökkentéséhez;
74. üdvözli, hogy a Bizottság fontosnak tartja a regionális együttműködést; felhívást intéz a Bizottsághoz annak megvizsgálására és meghatározására, hogy mi a villamosenergia- és gázhálózati (és piaci) együttműködés optimális léptéke az EU-ban; rámutat, hogy egyes esetekben a tagállamok maguk vannak a legjobb helyzetben annak meghatározására, hogy területükön mire van szükség, míg más esetekben az uniós irányítású együttműködés egyértelmű többletértéket hordoz; rámutat, hogy egyes esetekben viszont megállapítást nyert, hogy a közös kihívásokkal szembeni, kiterjedt regionális együttműködések keresztül – amilyen például az ötoldalú energiaügyi fórum – a tagállamok egy csoportja gyorsabban ért el eredményeket; egyetért a Bizottsággal abban, hogy a meglévő regionális megállapodások az EU egésze számára is példaként szolgálhatnak;
75. felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen be egy makroregionális piaci együttműködési irányítási struktúrát, amelyben az európai és a nemzeti parlamentek is szerepet kapnak; megjegyzi, hogy ezt a regionális irányítást a meglévő regionális földrajzi és piaci entitásokra kell építeni a legnagyobb költségoptimalizálás elérése érdekében,

amelyek a következők: i) a balti energiapiacok összekapcsolási terve (BEMIP); ii) Délkelet-európai Együtműködési Kezdeményezések; iii) kibővített ötoldalú energiaügyi fórum ; iv) az északi-tengeri part menti hálózati kezdeményezés; hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben az ACER szerepkörét erősíteni kell.

76. felhívja a Bizottságot a fent említett régiókban zajló regionális együttműködés előnyeit felmérő és számszerűsítő költségoptimalizációs vizsgálatok elvégzésére; meggyőződése, hogy e vizsgálatok alapján a Bizottságnak és az érintett tagállamoknak közösen kell kialakítaniuk és végrehajtaniuk a makrorégiók létrehozásának terveit;
77. felszólítja a Bizottságot, hogy bátorítsa és támogassa a villamosenergia- és földgázelosztó hálózatokat üzemeltetők közötti regionális együttműködési projekteket, amelyek azzal, hogy segítséget nyújtanak a (különösen a megújuló) energia helyi előállításához, valamint a műszaki kihívásokhoz (intelligens hálózatok, intelligens fogyasztásmérők stb.) és az új termelési és fogyasztási módokhoz (pl. elektromos járművek) való alkalmazkodáshoz, alapvetően fontos szerepet játszanak a biztonságos, versenyképes és fenntartható energiaellátásban;
78. felhívja a Bizottságot, hogy a választott képviselők és a közvélemény tájékoztatása és összefogása céljából bátorítsa az Európa területi egységei (régiók, helyi hatóságok, városok stb.) között az energetikai projektekről folyó eszmecsereit;
79. jól integrált és versenyképes regionális villamosenergia- és gázpiacok kialakítását szorgalmazza, amelyek biztosítják az Unió valamennyi részét lefedő energiarendszer megfelelőségét és rugalmasságát; követeli, hogy a Bizottság lépjen fel határozottan és átláthatóan a protekcionizmus és a versenyellenes magatartás valamennyi formájával, valamint a piacra jutás és piacról való kilépés akadályaival szemben; hangsúlyozza a szilárd nemzeti szabályozási keretek biztosításának, az igazgatási akadályok felszámolásának, valamint a nemzeti igazgatási eljárások egyszerűsítésének jelentőségét a polgári részvételen alapuló projektek közötti egyenlő versenyfeltételek garantálása érdekében is;
80. rámutat, hogy a közös piac sikeres kiegyensúlyozása érdekében nem csak a rendszerösszekötők terén szükséges a beruházás, hanem többek között a nemzeti hálózatok, a fosszilis tüzelőanyaggal működő, szén-dioxid-megkötési technológiával ellátott erőművek és az ezt választó országokban a karbonszegény alapterhelési energia alapvető forrásaként új atomerőművek, a tárolókapacitás, úgymint a cseppfolyósított földgáz-terminálok és az intelligens energiahálózatok, valamint a rugalmas előállítás révén, a megújuló forrásból származó és az elosztott villamosenergia-termelés bővülésének kezelése érdekében;
81. hangsúlyozza olyan jogalkotási keret kialakításának szükségességét, amely jobb pozíciót biztosít a fogyasztók számára és a piac aktív szereplőivé teszi őket beruházókként, termelőkként és érdekelt felekként, dinamikus árképzés kialakításával és a piacok kínálat- és keresletoldali források előtti megnyitásával; megjegyzi, hogy a polgárok részvétele többek között a fogyasztói pénzügyi részvétel, az energetikai szövetkezetek és a mikro-energiatermelés és -tárolás, a saját termelésű energiafogyasztás, az energiaellátás decentralizálása, az intelligens hálózati energetikai rendszerek – többek között intelligens mérőórák – bevezetése, a kiskereskedelmi piacokon zajló verseny fokozása, valamint az árak és a fogyasztók választási lehetőségei átláthatóságának növelése révén erősíthető;

82. hangsúlyozza, hogy a hálózatot tárolási kapacitással ellátó termelő-fogyasztókat jutalmazni kell, és a termelő-fogyasztókat ösztönözni kell a maguk által előállított zöld energiájuk fogyasztására anélkül, hogy büntetnék őket; rámutat, hogy ezek a kezdeményezések hozzájárulhatnak a versenyképesebb és jól működő belső energiapiachoz, amely ugyanakkor elősegítheti a helyi közösségek ellenálló képességének javítását, a helyben megvalósuló munkahelyteremtést és fellendülést és a fogyasztói energiaszámlák átfogó csökkentését, és kezelhetnének olyan súlyos társadalmi problémákat, mint az energiaszegénység és a kiszolgáltatott fogyasztók problémája; kéri a Bizottságot, hogy gyűjtse össze az energiaszegénység elleni küzdelem érdekében nemzeti szinten készített hatásvizsgálatokat és meghozott legjobb intézkedéseket, valamint gondoskodjon arról, hogy e bevált gyakorlatokat egy erre elkötelezett európai testület központosítsa és előmozdítsa; hangsúlyozza, hogy a piacon közvetlenül részt vevő fogyasztók adatvédelmének garantálása érdekében meg kell hozni a megfelelő intézkedéseket;
83. felszólítja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a helyi megújuló energiaforrások és a helyi elosztóhálózatok, valamint a távfűtési hálózatok további fejlesztését olyan szakpolitikák révén, amelyek felszámolják a meglévő akadályokat és elősegítik a piac átalakulását; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a saját termelésű energiafogyasztásra ennek népszerűsítése érdekében és a fogyasztói jogok védelméért;
84. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a leginkább védendő fogyasztóknak szóló megújulóenergia-programok révén ösztönözzék a saját felhasználást és a mikrotermelést;
85. felszólítja a Bizottságot, hogy a helyi szereplőket integrálja az uniós energiapolitikába, és tegyen javaslatot olyan decentralizált tanácsadó és kapacitásépítő központok létrehozására, amelyek felvértezik és támogatják a helyi hatóságokat ahhoz, hogy azonos feltételek mellett kezeljék az energiaszolgáltatókat és támogassák a helyi energiatermelés fejlesztését szövetkezeteken, helyben létrehozott vállalatokon és helyhatóságokon keresztül;
86. hangsúlyozza, hogy szükséges a legjobb helyi gyakorlatok azonosítása és terjesztésük támogatása az Unióban mindenütt, a helyi intézkedések és az európai szakpolitikák közötti koordináció javítása, és az energiaprojektek helyi elfogadását érintő ügyekkel kapcsolatos munka; javasolja egy „Európai Területi Fórum” létrehozását;
87. meggyőződése, hogy valamennyi uniós fogyasztónak egyformán kell részesülnie a gáz és villamos energia egységes piaca kínálta előnyökből; e tekintetben hangsúlyozza, hogy nem szabad tovább eltérni a piaci integráció és az összeköttetések hiánya miatt a nemzeti piacok között kialakult nagy árkülönbségeket; sürgeti a Bizottságot, hogy mielőbb javasoljon intézkedéseket az Unión belüli nagyobb árkonvergencia és piaci integráció megvalósítása érdekében;
88. kiemeli, hogy a piaci integráció a villamosenergia-ágazatban kedvezően befolyásolja a nagykereskedelmi árakat és végső soron a kiskereskedelmi árakat is; úgy véli, hogy a villamosenergia-piac felépítése felülvizsgálatának szorosabban össze kell kapcsolnia a nagykereskedelmi és lakossági piacokat és elő kell mozdítania az e piacokon fennálló akadályok leépítését, valamint azt, hogy a fogyasztóknak lehetősége nyíljon választani az energiaszolgáltatók között;

89. úgy véli, hogy a lakossági energiapiacok bármilyen felülvizsgálata keretében fontolóra kell venni a fogyasztók védelmét célzó olyan további intézkedéseket, mint a csoportos energiabeszerzés ösztönzése és előmozdítása, annak előírása, hogy az energiaszámlák múltbeli fogyasztási adatok alapján biztosítsák a konkurens szolgáltatókkal való összevethetőséget, annak előírása a szolgáltatók számára, hogy ügyfeleiknek automatikusan az elérhető legelőnyösebb tarifákat biztosítsák, továbbá korlátozott számú, egymással könnyen összehasonlítható szabványos tarifacsomagok használatának előírása;
90. felszólítja a Bizottságot, hogy – a rögzített árak kivezetésére vonatkozó menetrendjének kidolgozásakor – a kiszolgáltatottabb fogyasztók védelme vagy a konkurens szolgáltatók által kínált tarifák összehasonlításának megkönnyítése érdekében tartsa fenn az árszabályozás és a szabványosított tarifaszervezetek alkalmazásának lehetőségét, amennyiben ezek a piactorzító hatású monopoljárdékok vagy a váratlan nyereségek korlátozását célozzák;
91. felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az energia eladási árának alakulását Európában, beleértve az adókat, illetékeket, támogatásokat és minden egyéb rejtett költséget az olyan fellépések azonosítása érdekében, amelyek segíthetnek ezen árak csökkentésében;

A kereslet mérsékléséhez hozzájáruló energiahatékonyság

92. emlékeztet a Parlament 2014. február 5-i, 2014. november 26-i és 2015. október 14-i állásfoglalásaira, amelyek három 2030-as, kötelező érvényű energia- és éghajlatpolitikai célkitűzést sürgetnek, különösen a 40%-os energiahatékonysági célkitűzést; hangsúlyozza, hogy a 2020. év utáni uniós energiahatékonysági célkitűzéseknek kötelezőknek kell lenniük, és ezeket egyéni nemzeti célkitűzések révén kell teljesíteni; sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki több, 2030-ra szóló energiahatékonysági forgatókönyvet, ideértve a Parlament által megállapított 40%-os szintre vonatkozó célkitűzést is; sürgeti a Tanácsot, amely legalább 27%-os uniós célkitűzést kérte, hogy a Parlament elfogadott célkitűzésével összhangban vizsgálja felül a célkitűzést, és emelje meg annak mértékét;
93. megjegyzi, hogy a kohézió, a szolidaritás és a költséghatékonyság érdekében az energiahatékonyság terén nagyra törő és megvalósítható előrelépés serkentheti az energiabiztonságot, a versenyképességet, a növekedést és a munkahelyteremtést, hozzájárulhat a fogyasztói kiadások alacsony szinten tartásához, az energiaszegénység leküzdéséhez és az éghajlat- és energiapolitikai célkitűzések eléréséhez;
94. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az „első az energiahatékonyság” elv alkalmazására; megállapítja, hogy a Nemzetközi Energia Ügynökség szerint az energiahatékonyság az „elsődleges tüzelőanyag”, és az összes energiaforrás közül ez jelenti a legjobb megtérülést; hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyság által elért eredmények, különösen az épületekben bekövetkező energiaveszteség csökkentése döntő hatással van a harmadik országokból származó uniós energiabehozatal csökkenésére, mivel az Európai Unióba behozott gáz 61%-át épületekben, elsősorban fűtésre használják; e tekintetben szorgalmazza, hogy az energiahatékonysági és infrastrukturális projekteket kezeljék az új energiatermelési kapacitásokra irányuló beruházásokhoz hasonló jelentőségű, kulcsfontosságú beruházásokként;

95. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyság terén elért eredmények mérséklék az energiaköltségeket a háztartások és az ipar számára egyaránt, és jelentős mértékben csökkentik az EU harmadik országokból származó behozataltól való függőséget; hangsúlyozza, hogy az energiahatékonysági intézkedések eredményeként kétféle munkahely létrehozására van lehetőség 2020-ig, különösen az EU energiaszükségletének 40%-át kitevő építőiparban; hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyság terén elért eredmények kiegészítik az energiaellátás diverzifikációját;
96. felhívja a Bizottságot, hogy azonosítsa és szüntesse meg a továbbra is az energiahatékonysági intézkedések előtt álló akadályokat, és alakítsa ki az energiahatékonyság tényleges piacát a legjobb gyakorlatok átadásának elősegítése és a termékek és megoldások egész EU-ban való elérhetőségének biztosítása érdekében, azzal a céllal, hogy kiépüljön az energiahatékonysági termékek és szolgáltatások valódi egységes piaca;
97. hangsúlyozza, hogy az energiaigény csökkentése érdekében megfelelő ösztönzők révén fokozni kell az épületfelújítások mélységét és ütemét, valamint a fenntartható energiaforrások használatát a fűtés és a hűtés terén; javasolja az épületekre vonatkozó energiahatékonysági szabványok emelésének folytatását, figyelembe véve és ösztönözve a műszaki innovációt, különösen épületinformáció-modellezés és az építőanyagok élettartamra vetített hatásszimulációjának alkalmazását a közbeszerzési eljárásokban; javasolja továbbá a közel nulla energiaigényű épületek építésének folytatólagos támogatását, ami egy további kulcsfontosságú lépés az energiafüggetlenség és a fenntartható és biztonságos energiarendszer biztosítása felé;
98. hangsúlyozza, hogy az uniós energiahatékonyságról folytatott vita során el kell ismerni és kellőképpen figyelembe kell venni az ipar által elért energiahatékonyság-javulást;
99. úgy véli, hogy az iparágak egyértelmű jelzésre van szüksége a politikai döntéshozók részéről annak érdekében, hogy végrehajtsák az EU energiával kapcsolatos célkitűzéseinek elérését szolgáló beruházásokat; ezért kiemeli, hogy az energiahatékonyság nemzeti összefüggésben való legmegfelelőbb elősegítése érdekében olyan ambiciózus célkitűzésekre és szabályozási keretre van szükség, amely szükségtelen adminisztratív terhek létrehozása nélkül előmozdítja az innovációt;
100. úgy véli, hogy az energiahatékonyságra vonatkozó célkitűzéseket össze kell hangolni az energiával és az éghajlattal kapcsolatos egyéb célkitűzésekkel, és hogy azoknak erősíteniük kell az Unió versenyképességét a fő kereskedelmi partnereivel szemben;
101. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyságra vonatkozó jelenlegi jogszabályok – köztük az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv és az energiahatékonysági irányelv – felülvizsgálatára van szükség e jogszabályok megfelelő tagállami végrehajtása mellett a nemzeti célok elérésének és a 2020-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitika keretében megvalósítandó jelenlegi nemzeti szakpolitikák kiegészítésének előmozdítása érdekében. kéri a Bizottságot, hogy az energiaunióról szóló keretstratégia mellékletében foglaltaknak megfelelően vizsgálja felül az Unió energiahatékonyságra vonatkozó jogszabályait;

102. hangsúlyozza az uniós energiafogyasztási címke szerepét a fogyasztók tudatos magatartásának kialakításában és az energiát fogyasztó termékek energiahatékonyágával összefüggő pontos, lényeges és összehasonlítható információkkal való ellátásában; hangsúlyozza az energiafogyasztási címke felülvizsgálatának szükségességét az energiahatékony fogyasztói döntések további elősegítése, valamint az energiahatékony termékek gyártásának ösztönzése érdekében;
103. kiemeli a környezettudatos tervezés sikerét és további potenciálját az energiahatékonyág és a termékek energiafogyasztása javítása és ennek révén a háztartási energiaköltségek és energiafogyasztás csökkentése, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérséklése szempontjából; felszólítja a Bizottságot további végrehajtási intézkedések bevezetésére, figyelembe véve a tágabb erőforrás-hatékonysági menetrendet, valamint a hatályos intézkedések felülvizsgálatára megfelelőségük biztosítása érdekében;
104. elismeri, hogy a helyi hatóságok, vállalkozások és polgárok alapvető szerepet játszanak az energiafüggetlenség biztosítása szempontjából azáltal, hogy a jobb várostervezésen, energiával kapcsolatos internetes és ikt-technológiák fejlesztésén, az intelligens energiahálózatok és a keresletoldali energiagazdálkodás bevezetésén, a kapcsolt energiatermelésen, az alternatív tüzelőanyagok infrastruktúrájának kiépítésén, a hőszivattyú-alkalmazások bevezetésén, a saját felhasználáson valamint a távfűtési és -hűtési rendszerek létrehozásán, korszerűsítésén és bővítésén keresztül növelik az energiahatékonyágot; hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell a polgári kezdeményezéseket – például a szövetkezeteket és a közösségi megújulóenergia-projektek – a polgárok és az energetikai szolgáltató szervezetek közötti kapcsolatokat megerősítése, az aktívabb és fenntarthatóbb utazási modellek használatának ösztönzése, az „intelligens város” megoldások fejlesztése és végrehajtása, a városi elektromos mobilitás támogatását célzó időtálló elosztási infrastruktúra kiépítése, valamint az épületek felújításának és – többek között homogén szigetelés révén történő – szigetelésének előmozdítása érdekében; javasolja a többszintű kormányzásban részt vevő valamennyi partner bekapcsolását egy operatív interfészbe és a Polgármesterek Szövetségének aktív bevonását;
105. úgy véli, hogy abszolút elsőbbséget kell biztosítani az állami források mobilizálását és a magánfinanszírozás helyi, regionális és európai szintű ösztönzését célzó pénzügyi eszközök, egyéb eszközök és innovatív modellek kidolgozása számára a kulcsfontosságú energiahatékonyági ágazatokba, többek között az épületek felújításába való beruházások támogatása érdekében, megfelelő figyelmet fordítva ugyanakkor a hosszú távú beruházások sajátosságaira; e tekintetben kiemeli az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD), illetve az Európai Beruházási Bank (EBB) által kezelt Európai Stratégiai Beruházási Alap szerepét, és kitarat a nemzeti fejlesztési bankok teljes körű bevonásának szükségessége mellett; elismeri, hogy ezen eszközökhöz célzott technikai segítségnyújtásnak kell kapcsolódnia; rámutat arra, hogy a középületekben biztosítani kell az energiahatékonyági rendszerek költséghatékonyságát; felhívja a Bizottságot, hogy mindezen elemeket vegye figyelembe az „Intelligens finanszírozás az intelligens épületekért” kezdeményezés kidolgozásakor;
106. úgy véli, hogy az energiahatékonyág javítását finanszírozó különböző európai pénzeszközöknek jobban a hátrányos helyzetű, alacsony jövedelmű fogyasztók helyzetének javítását és az épületek tulajdonosai és bérlői között, illetve a

tulajdonosok között megosztott ösztönzők problémájának megoldását kell célozniuk, és prioritásaikat ennek érdekében kell átrendezni;

107. kéri a Bizottságot, hogy a megfelelő ipari ágazatokkal, valamint a nemzeti, regionális és helyi érintettekkel konzultálva állapítsa meg az energiahatékonyság finanszírozásának bevált módszereit az Unióban és azon kívül, majd ezt követően építse bele az energiahatékonyság támogatását és innovatív finanszírozási mechanizmusait az EBRD, az EKB és egyéb uniós alapok eszköztárába;
108. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonysággal és az éghajlatváltozással kapcsolatos célok eléréséhez elengedhetetlen egy új energiakultúra kialakítása; felhívja a tagállamokat, hogy megfelelő iskolai oktatási modulok révén folytassanak tájékoztatást a fiatalabb generációk körében egy új energiafogyasztói magatartás kiépítése érdekében;

A fenntartható gazdaság felé;

109. emlékeztet arra, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló éghajlat- és energiapolitikai kerettel kapcsolatban az Európai Tanácsban 2014 októberében elért megállapodás maga után vonja az üvegházhatást okozó gázok uniós kibocsátásának az 1990-es szinthez viszonyított legalább 40%-os csökkentésére vonatkozó kötelezettségvállalást, mivel ez jelenti az energiaunió dekarbonizációs dimenziója kidolgozásának az alapját; megjegyzi, hogy ez a döntés képezi ugyanakkor a legjelentősebb hozzájárulást a kötelező érvényű éghajlatügyi megállapodás 2015. decemberben az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC) részes feleinek 21. párizsi ülésén történő megkötésére irányuló nemzetközi éghajlatügyi tárgyalásokhoz;
110. hangsúlyozza, hogy a 21. párizsi konferencián egy átfogó, ambiciózus és jogilag kötelező megállapodást kell elérni, amely szilárd garanciákat tartalmaz az átlaghőmérséklet iparosodás előtti szinthez képesti emelkedésének 2 °C alatt tartására, valamint egy globális, átfogó és közös átláthatósági és elszámoltathatósági rendszert, amely magában foglalja a nyomon követést, a beszámolási kötelezettségeket és egy hatékony és eredményes megfelelési rendszert; úgy véli, hogy a 2020 utánra vonatkozó nemzetközi éghajlat-változási rendszernek tartalmaznia kell olyan rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik a nagyobb ambíciót, támogatják az éghajlatváltozás hatásainak enyhítésére irányuló költséghatékony erőfeszítéseket, és lehetőséget biztosítanak a környezet integritásának és a fenntartható fejlődés megőrzésére; fontosnak tartja, hogy a világ legnagyobb szennyezői szilárdan elkötelezzék magukat a kibocsátások csökkentése mellett; e tekintetben az éghajlat és az energia vonatkozásában kulcsfontosságú szerepet kap az uniós diplomácia;
111. emlékeztet arra, hogy a világ hőmérsékleti növekedésének átlagosan 2°C-ra történő korlátozása nem garantálja a jelentősen kedvezőtlen éghajlati hatások elkerülését; hangsúlyozza, hogy a globális szén-dioxid-kibocsátás 2050-ig, vagy nem sokkal azután történő kivezetésére van szükség ahhoz, hogy a világ a 2°C alatti hőmérséklet-emelkedésre vonatkozó céllal összeegyeztethető, költséghatékony kibocsátási pályán maradjon;
112. úgy véli, hogy az energiaköltségeket figyelembe véve az energiaunió szempontjából alapvető fontosságú a megújuló energiaforrások fejlesztése; hangsúlyozza, hogy a

megújuló energiaforrások az Unióban döntő szerepet játszanak az energiabiztonság és a politikai és gazdasági függetlenség elérése tekintetében, az energiaimport iránti szükségletek csökkentése révén; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrások döntő szerepet töltenek be a levegőminőség javításában, a munkahelyteremtésben és a növekedés biztosításában; úgy véli, hogy a megújuló energiaforrások biztos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energiát nyújtanak, és fontos elemei a zöld gazdaság terén Európa által betöltött vezető szerep előmozdításában, valamint az új iparágak és technológiák kifejlesztésében; hangsúlyozza, hogy e tekintetben a jelenlegi villamosenergia-piac szerkezetének dinamikusabbá és rugalmasabbá kell válnia ahhoz, hogy különböző energiaforrásokat integráljon a piacra; felhívja a figyelmet arra, hogy az utóbbi években jelentősen csökkentek a megújuló energia előállítási költségei; hangsúlyozza a megújuló energiaforrások integrálása érdekében a határon átnyúló infrastruktúra fejlesztésének, valamint az intelligensebb energiahálózatok és új energiatárolási megoldások, valamint a rugalmas előállítási technológiák kifejlesztésére fordított kutatás és fejlesztés fokozásának jelentőségét;

113. üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy az Európai Uniót „világelsővé teszi a megújuló energiaforrások terén”; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy e célból terjesszen elő működőképes és megvalósítható stratégiát; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot arra, hogy garantálják a szabályozási keretek átláthatóságát, következetességét és folytonosságát, illetve hogy kerüljék a már megvalósított beruházások gazdasági feltételeinek visszamenőleges megváltoztatását a befektetői bizalom erősítése és a megújuló energia európai uniós régiókban történő költséghatékony bevezetése érdekében; hangsúlyozza a támogatási programok megfelelőbb koordinációjának szükségességét az Európai Bizottság megújulóenergia-támogatási rendszerekről szóló iránymutatásával összhangban, az esetleges piaci torzulások megelőzése és a megújuló energiaforrások eredményes támogatásának biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyságba, a megújuló energiába és az intelligens infrastruktúrába való beruházások számára biztosított megfelelő piaci feltételek döntő fontosságúak az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése szempontjából; hangsúlyozza, hogy az energiaunióknak optimalizálnia kell az európai energiaforrások előmozdítását célzó piaci alapú eszközöket annak biztosítására, hogy az energetikai átállás a leginkább költséghatékony és környezetbarát módon valósuljon meg;
114. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az Uniónak energiarendszereink átalakítása céljából a nemzeti támogatási és állami támogatási rendszerek vonatkozásában egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani, amelyek nem erősítik tisztességtelen módon egyes technológiák és gazdasági szereplők piaci erőfölényét; e tekintetben üdvözli az uniós energia támogatásáról és költségeiről szóló, 2014. október 10-i bizottsági jelentést, és felkéri a Bizottságot a jelentés évenkénti aktualizálására annak érdekében, hogy jobban azonosíthatóak legyenek a további forrásigényű ágazatok és területek, illetve a támogatások következtében a piac torzulásával szembesülő ágazatok;
115. hangsúlyozza a környezeti szempontból káros támogatások beszüntetésének szükségességét, amelyeket sürgősen azonosítani kell és fokozatosan ki kell vezetni, mivel ezek a támogatások a közpénzek elfecsérlését jelentik, amelyeket először szennyező gyakorlatok támogatására, később pedig a szennyezés megszüntetésére fordítják;

116. hangsúlyozza, hogy a versenyképes és fenntartható, alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállás jelentős lehetőségeket hordoz magában az új munkahelyek, az innováció, a növekedés, és az alacsonyabb vállalati és háztartási energiaszámlák tekintetében; elismeri mindazonáltal, hogy ezek a lehetőségek csak a Bizottság, a tagállamok, a helyi és regionális hatóságok, a polgárok és az ágazat közötti szoros, a legerőteljesebb ösztönzőket és szabályozási keretet eredményező együttműködés révén válhatnak valóra; megjegyzi, hogy a megfelelően irányított dekarbonizáció nem vezethet az energiaköltség-növekedéshez, energiaszegénységhez, az európai gazdaság ipari termelésének leépüléséhez, sem pedig a munkanélküliség emelkedéséhez; ezért kitart amellett, hogy a szociális partnereket aktívan be kell vonni a fenntartható energiaunióra való átállás társadalmi hatásainak kezelésébe; hangsúlyozza, hogy az Uniónak olyan, az egész Unióra kiterjedő, és ugyanakkor piaci alapú és technológiamentes szakpolitikákra van szüksége, amelyek az összes vonatkozó jogszabályt és az uniós célokat is figyelembe véve azokat a társadalom számára a legkevésbé költséggel érik el;
117. emlékeztet arra, hogy a fotovoltaiikus ágazatnak kell az európai iparpolitikai célkeresztjében állnia ahhoz, hogy kielégítse e növekvő világpiaci keresletet egy olyan környezetben, ahol a fotovoltaiikus cellák és modulok zömét az Európai Unió kivül, jobbra Kínában gyártják; hangsúlyozza, hogy az EU-nak teljes mértékben részt kell vennie ebben az új beruházási ciklusban, annak érdekében, hogy fenntarthassa vezető szerepét a kutatás és fejlesztés, a gépgyártás és néhány más olyan szegmens esetében, mint az inverterek és a rendszeregyensúly, és visszaállíthassa vezető szerepét a berendezésgyártásban (a cellák és modulok terén); meggyőződése, hogy az EU-nak olyan pozíció elérést kell célul tűznie, hogy 2020-ig saját piacának legalább 20%-át belső előállítású cellákkal és modulokkal láthassa el;
118. elismeri a fűtés piacán a megújuló energiaforrások növelésének előnyeit, különösen az épületekben; hangsúlyozza a hőenergia-infrastruktúra és -tárolás nagyobb rugalmasságát az időszakos megújuló energiaforrások integrálásának előmozdításában, az energia hő formájában történő tárolása révén; megismétli, hogy az energiabiztonság növelhető a távfűtési/távűtési hálózatok nagyobb mértékű fejlesztésével, amelyek ideális eszközt képeznek a fenntartható hőenergia nagyléptékű települési integrációjához, mivel egyszerre képesek többféle forrásból származó hőenergia továbbítására, és nem függenek eleve egyetlen energiaforrástól sem;
119. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok az új és felújított épületek esetében követeljék meg a megújulóenergia-termelés minimális szintjét, valamint hogy a megújulóenergia-projektek részesüljenek a gyors igazgatási és hálózati csatlakozási eljárások előnyeiből, konkrétan a 2009/28/EK irányelv 13. cikke (4) bekezdésének és 13. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint a 2009/72/EK irányelv 7. cikke (3) bekezdésének végrehajtása révén; felhívja a Bizottságot, hogy a vonatkozó hatályos jogszabályok felülvizsgálatakor emelje a megújulóenergia-rendszerekkel felszerelt épületek számát, követelje meg az egyablakos ügyintézés a kisléptékű megújulóenergia-projektek esetében, valamint az egyszerű bejelentési eljárást a teljes egészében saját fogyasztást szolgáló megújulóenergia-telepítések esetében, továbbá az innovatív hálózati csatlakozásra vonatkozó rendelkezések és az elosztási hálózati szintű hálózati szolgáltatások kereskedelme keretének létrehozását;

120. kéri a Bizottságot, hogy fogadjon el olyan uniós fűtési és hűtési stratégiát, amely feltárja az összes szükséges intézkedést és szinergiát a háztartási, a kereskedelmi és az ipari szektorokban egyaránt azzal a céllal, hogy csökkentse az EU függőségét, és ugyanakkor járuljon hozzá az EU energia- és éghajlatügyi céljainak teljesítéséhez, energiamegtakarítást érjen el, fokozza az európai gazdaság versenyképességét, ösztönözze a növekedést és a munkahelyteremtést, valamint segítse elő az innovatív rendszerek alkalmazását; hangsúlyozza, hogy a fűtésre és hűtésre vonatkozó stratégiának foglalkoznia kell az energiaunióknak mind az öt dimenziójával.
121. hangsúlyozza, hogy a vízenergia fontos saját, megújuló és biztonságos energiaforrás, amely 11%-os arányt képvisel a teljes európai villamosenergia-termelésben; hangsúlyozza, hogy ezért a vízenergia továbbra is fontos szerepet fog játszani a villamosenergia-termelésben és -tárolásban, és jelentősen hozzájárul az európai gazdaság dekarbonizációjához és az EU külső energiaforrásoktól való függőségének csökkentéséhez;
122. külön figyelmet kér a tengeri megújuló energiaforrások tekintetében, a Bizottság kék gazdaságról szóló közleményének megfelelően, mivel ez a többi megújulóenergia-ágazatnál kevésbé kiépült, de jelentős potenciált hordozó ágazat;
123. megállapítja, hogy a belföldön előállított biogáz növekvő részaránya kedvezően járulhat hozzá az energiabiztonsághoz; hangsúlyozza ezzel összefüggésben a meglévő gázinfrastruktúra ebből a célból történő fenntartásának szükségességét;
124. megállapítja, hogy a fenntartható erdőgazdálkodásból származó biomassa hozzájárulhat a 2030-as keret éghajlati és energetikai céljainak teljesítéséhez;
125. megállapítja, hogy a jelenlegi uniós bioüzemanyag-politikát széles körben bírálták, amiért nem veszi figyelembe a földhasználat közvetett megváltozásához köthető üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat, amelyek akkor alakulhatnak ki, amikor a meglévő mezőgazdasági termelés áthelyeződik az EU-n belüli és kívüli megművelten földterületekre;
126. úgy véli, hogy az uniós energiabiztonsági célok teljesítésére vonatkozó fenntartható megközelítés nem fokozhatja tovább a termőföldön előállított bioüzemanyagok használatát, valamint hogy jobb megoldás a gépjárművek üzemanyag-hatékonyságának javítása, a mobilitási igények csökkentése, az intenzív állattartás csökkentése, a hulladékból és maradékanyagokból a földhasználat további megváltoztatása nélkül előállított bioüzemanyagok használatának növelése;
127. kitart az olyan projektek és beruházások támogatásának szükségessége mellett – és várakozással tekint eléjük –, amelyek a melléktermékként felszabaduló széntartalmú gázokat alacsony széntartalmú vegyszerek és újszerű bioüzemanyagok előállításához használják fel (például szénben gazdag gázokkal táplálkozó mikrobák felhasználása révén, melyekkel a gázokat olyan üzemanyagokká és vegyi anyagokká alakítják át, amelyek a fosszilis erőforrásokból származók (vagy első generációs bioüzemanyagok) helyébe lépnek), csökkentve ezáltal az ipari folyamatokból, például az acélgyártásból származó, környezetbe kerülő kibocsátások és szennyező anyagok mennyiségét;
128. hangsúlyozza, hogy az igazi körforgásos gazdaságban a hulladékot nyersanyagként vissza kell táplálni a gazdaságba, hogy minél tovább megmaradjon a termék

hozzáadott értéke, és ezért az újrafelhasználás és újrahasznosítás előkészítése sokkal nagyobb prioritással bír, mint az égetés; rámutat, hogy sok tagállam az égetőművek tekintetében már többletkapacitással rendelkezik; hangsúlyozza a jobb tervezés és az információmegosztás, valamint a rendszer megmerevedése elkerülésének fontosságát; szorgalmazza, hogy a Bizottság vegye figyelembe az energiaunió és a körforgásos gazdaság közötti összefüggést;

129. emlékeztet arra, hogy az európai ipar és a kkv-k létfontosságúak az európai gazdaság számára, és elismeri, hogy az alacsonyabb energiaköltségek jelentős előnyökkel járnának Európa iparának versenyképessége és a kkv-k szempontjából;
130. hangsúlyozza, hogy az energia- és erőforrás-hatékonyabb ipari folyamatokra irányuló innováció és modernizáció hozzájárul az Unió ipara versenyképességének erősítéséhez; rámutat, hogy a megújuló fűtési technológiák terén az innováció révén csökkenhetne a behozatal, mérséklődhetnének a költségek, és fokozódhatna a rendszerek teljesítménye annak érdekében, hogy az ipari ágazatok magas hőmérsékletű fűtési igényei kielégíthetők legyenek; rámutat, hogy az európai épületállomány felújítása és korszerűsítése mint jelentős kihívás a magas értékű építőanyagok, készülékek és berendezések számára piacot, és ennél fogva az európai építőipari gyártók és szerelők számára jelentős lehetőséget teremt az innovációra és az át nem telepíthető munkahelyek létrehozására;
131. megállapítja, hogy a 2030-as éghajlat- és energiapolitikai célok elérésére szolgáló eszközöket be kell építeni a tagállamok iparpolitikájába, figyelembe véve az újraiparosítás szükségességét; úgy véli, hogy az uniós szabályozási keretnek és az Unió éghajlat- és energiapolitikai prioritásainak összhangban kell állniuk, és egy rugalmasabb, piacorientált megközelítést kell bevezetniük az ellenállóképes energiaunió biztosítása, a 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célok és újraiparosítási célkitűzések beépítése érdekében, a tagállamok iparpolitikáját kiegészítve;
132. hangsúlyozza, hogy a kutatási és technológiai innováció hatékony felhasználása elősegíti az európai ipar vezető szerepét, megerősíti az európai vállalkozások és ipar versenyelőnyét és kereskedelmi életképességét, munkahelyeket teremt, ugyanakkor hozzájárul a fő uniós energiapolitikai célokhoz, köztük az energiakereslet csökkentéséhez, az ellátásbiztonsághoz, a versenyképességhez és az energiatermelés, -elosztás, -szállítás és -fogyasztás fenntartható fejlődéséhez, az energiaszegénység elleni küzdelemhez és az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, a megújuló energiaforrásokra, az energiahatékonyságra és az európai energiaforrások lehető leghatékonyabb felhasználására vonatkozó uniós célokhoz;
133. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az energiaintenzív iparágak versenyképességét és nyújtson hosszú távú tervezésbiztonságot az ipari beruházások számára [a Bizottság azon törekvésének megfelelően, hogy az ipar GDP-n belüli arányát 2020-ig 20%-ra emelje];
134. hangsúlyozza a kibocsátáskereskedelmi rendszer kulcsfontosságú szerepét, mivel költséghatékony és piaci alapú eszközt jelent az európai energiarendszer szén-dioxid-mentessé tételéhez és az EU 2030-ig tartó és azon túli időszakokra szóló kibocsátáscsökkentési célkitűzéseinek teljesítéséhez; hangsúlyozza, hogy a piaci stabilizációs tartalék létrehozásán túl, 2020 után strukturális reformot kell végrehajtani a kibocsátáskereskedelmi rendszerben a 2030-ig kitűzött szén-dioxid-

csökkentési cél figyelembevétele érdekében, valamint a kibocsátásáthelyezésre vonatkozó kézzelfogható és egységesebb, uniós szintű intézkedések belefoglalása céljából, legalábbis addig, amíg más jelentős gazdaságok nem tesznek ezzel összemérhető erőfeszítéseket;

135. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a közvetett szén-dioxid-kibocsátás költségeit és e költségek tagállami villamosenergia-árakra gyakorolt hatását (valamint e költségeknek az árakban képviselt részarányát);
136. hangsúlyozza, hogy a kibocsátáskereskedelemből származó bevételeket elsősorban a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését célzó innováció, valamint az energiahatékonyság javítására és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére irányuló más intézkedések támogatására kell használni;
137. elismeri, hogy az európai energetikai és energiahatékonysági technológiák, például a kapcsolt energiatermelés alapvető módon járulnának hozzá az Unió energiabiztonságához és az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó célok eléréséhez; emiatt úgy véli, hogy az energiaunióknak tekintetbe kell vennie a tagállamok azon jogát, hogy a rendelkezésükre álló bármely biztonságos és fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiaforrást alkalmazzák;
138. elismerve, hogy az energiaszerkezet meghatározása elsődlegesen tagállami hatáskör, tudomásul veszi a lakosság hidraulikus rétegrepesztéssel és e technológia éghajlatra, környezetre és közegészségre, valamint az Unió hosszú távú dekarbonizációs céljának elérésére gyakorolt következményeivel kapcsolatos aggodalmait; emellett elismeri, hogy az, hogy a nem hagyományos tüzelőanyagok korlátozott mértékben, a jelenlegi alacsony globális olajárakat tekintve magas beruházási és kitermelési költségek mellett képesek hozzájárulni az Unió jövőbeli energiaszükségleteinek kielégítéséhez, megkérdőjelezi, hogy a hidraulikus rétegrepesztés életképes technológia lehet az Európai Unióban; úgy véli, hogy a lakosság aggodalmaival megfelelően foglalkozni kell, és a hidraulikus rétegrepesztési tevékenységeknek a legmagasabb szintű éghajlat-, környezet- és közegészség-védelmi normáknak kell megfelelniük; kéri a hidraulikus rétegrepesztést folytatni szándékozó tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben a szénhidrogének (például palagáz) masszív hidraulikus rétegrepesztéssel való feltárására és kitermelésére vonatkozó minimumelvekről szóló, 2014. évi bizottsági ajánlást;
139. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tevékenyen törekedjenek az elavult, erősen szennyező és nem biztonságos erőművek leszerelésére, valamint célként tűzzék ki a piac jelenlegi kapacitásfeleslegének csökkentését;
140. felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás feltételeit; meggyőződése, hogy a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás segíthetne az alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiapiacra történő átmenetben, valamint hogy fontos szerepet tölthet be az energiaunió diverzifikált, biztonságos energiaellátást célzó, és egyidejűleg az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2050-es célok felé vezető uniós menetrend teljesítéséhez szükséges csökkentését szolgáló különféle célkitűzéseinek összeegyeztetésében;
141. meggyőződése, hogy a szén-dioxid-mentesítési technológiák - így a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás (CCS), illetőleg a szén-dioxid-leválasztás és hasznosítás (CCU) - jelentős kutatási és innovációs erőfeszítések révén továbbfejlesztést és

korszerűsítést igényelnek annak biztosítására, hogy ezek a technológiák rendelkezésre álljanak a fosszilis tüzelőanyagok környezeti lábnyomának mérséklésére, illetve akár megsemmisítésére, amelyek még mindig az Unió jelenlegi energiatermelésének több mint 40%-át adják, és valószínűleg a jövőben is fontos energiaforrások lesznek.

142. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy NER400 innovációs alapot, amelynek a széndioxid-elkülönítés és -tárolás és a megújuló energiaforrások NER300-as programjára építve az alacsony szén-dioxid-kibocsátású demonstrációs projekteket kell támogatnia, ugyanakkor hogy terjessze ki annak hatályát az ipari ágazatokban az alacsony szén-dioxid-kibocsátású innovációra;
143. megjegyzi, hogy 2014-ben az atomenergia adta az uniós energiamix 27%-át, és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású villamos energia több mint felét, hogy a 132 uniós atomerőműből 2050-re 130-nak a leszerelése esedékes, ami jelentős hiányt eredményez az uniós villamosenergia-szerkezetben az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és alapterhelési villamos energia terén, elismeri, hogy noha néhány tagállam úgy döntött, hogy felhagy az atomenergiával, más tagállamok nemzeti és uniós energetikai és éghajlat-változási célkitűzéseik elérése érdekében új atomenergetikai projekteket kívánnak végrehajtani, és felkéri az Európai Bizottságot annak biztosítására, hogy az Unió ehhez – az uniós belső piaci és versenyszabályok szerint – nyújtson felhatalmazó keretet azon tagállamok számára, amelyek új atomenergetikai projekteket kívánnak megvalósítani;
144. megjegyzi, hogy az atomenergia az európai energiarendszer egyik legfontosabb alkotóeleme, amely alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátást eredményez, egyidejűleg korlátozza az importtól való függőséget, biztosítva az állandó villamosenergia-ellátást, amely kiszolgálhatja a belső piacot és szilárd alap lehet egy olyan energiarendszerhez, amelybe a megújuló energiák fokozatosan bevezethetők;
145. felhívja az atomenergiát kivezető tagállamokat annak biztosítására, hogy azt azonos ellátást biztosítani képes, valamint a termelés és elosztás közös rendszerének stabilizálásához hozzájáruló energiatermelési móddal váltsák fel;
146. úgy véli, hogy míg a tagállamok joga meghatározni energiaszerkezetüket és míg minden egyes tagállam önállóan dönthet gazdasága dekarbonizációjának módjáról, az európai és tagállami éghajlat- és energiapolitikai célkitűzések teljesítéséhez a politikák és a technológiai fejlesztések uniós szintű koordinációja szükséges; elismeri, hogy egyes területeken az uniós szintű politikák a leghatékonyabbak, valamint hogy más területen döntő fontosságú a tagállamok közötti szoros együttműködés és koordináció; elismeri, hogy e koordináció biztosításához erőteljes és megbízható irányítási folyamat szükséges;
147. kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat egy modernizációs alap létrehozására, amely szigorú feltételek és iránymutatás révén biztosítaná, hogy a források valódi energetikai modernizációs projekteket támogassanak, amelyek technológiásan alapon kerülnek kiválasztásra, illetve annak alapján, hogy kimutathatóan megfelelnek-e az Unió 2030-as üvegházhatású gázokra vonatkozó célkitűzéseinek;
148. hangsúlyozza, hogy az Európai Beruházási Bankot be kell vonni a modernizációs alap korábban említett kritériumainak és iránymutatásának kialakításába;

149. kéri a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az energiaunió megvalósítása garantálja a környezet és az éghajlat védelmét, a levegőminőség javítását, a külső energiafüggőség csökkentését, a biodiverzitást, a foglalkoztatást és az európai ipar technológiai innováción és vezető szerepen alapuló versenyképességét;
150. hangsúlyozza, hogy az energiát minden uniós polgár számára megfizethetővé kell tenni; úgy véli, hogy a szükségtelen fogyasztásnak, a hatékonyság javítása, az erősebb összeköttetések, a magasabb piaci integráció és – különösen az épületekben – az energetikai fenntarthatósági beruházások révén történő elkerülése sok háztartás számára lehetővé tenné, hogy egyenlő feltételek mellett férjenek hozzá egy egységes, fenntartható, versenyképes és biztonságos energiapiachoz, és megmeneküljenek az energiaszegénységtől, amely 2012-ben az uniós polgárok negyedét érintette; felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy, az Európában tapasztalható energiaszegénységről szóló közleményt, amelyet az ellene való küzdelem cselekvési terve kísér, és amely tartalmazza az energiaszegénység fogalmának meghatározását és mutatóit is;

Az energiahatékony és dekarbonizált közlekedési ágazat felé

151. úgy véli, hogy az európai végső energiafogyasztás több mint 30%-áért a közlekedés felelős, és hogy a közlekedési ágazat 94%-ban kőolajtermékekre támaszkodik; úgy véli ezért, hogy egy alkalmazkodóképes energiaunióra és egy előretekintő éghajlatpolitikára irányuló keretstratégia központi elemét egy olyan tisztább energiarendszernek kell képeznie, amely egyértelműen kapcsolódik a közlekedési ágazat szén-dioxid-mentesítéséhez; hangsúlyozza, hogy az energiahatékony és a megújuló energiák előmozdítására szolgáló intézkedések ötvözése, valamint az innovatív energiatechnológiák fejlesztése alapvető fontosságú annak érdekében, hogy környezeti szempontból fenntartható energiaszerkezetet alakítsunk ki az európai közlekedési ágazat számára; úgy véli, hogy ösztönözni kell a különféle megújuló energiaforrások használatát, többek között a cseppfolyósított földgázét a nehéz tehergépjárművek esetében és a tengerészeti ágazatban; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat – adott esetben – a környezetvédelmi szempontból káros adótámogatások megszüntetésére; ösztönzi a technológiailag jobb mobilitási megoldások, valamint a támogató technológiák és politikák terén kifejleszhető megoldások megtalálására irányuló kutatás és innováció támogatását;
152. megjegyzi, hogy a közlekedési ágazat dekarbonizációja az energia, a közlekedés, a kereskedelem, a kutatás és az innováció szakpolitikai területét érintő intézkedések ötvözését vonja magával; hangsúlyozza a határokon átnyúló koherens megközelítés fontosságát a nemzeti széttagoltság megelőzése érdekében, és kiemeli, hogy olyan szabványokat és interoperabilitási követelményeket kell megállapítani, amelyek lehetővé teszik az európai vállalkozások számára a piaci lehetőségek kiaknázását;
153. megjegyzi, hogy a járművek kibocsátására vonatkozó továbbfejlesztett előírások és az üzemanyag-hatékonyság döntő fontosságúak mind az EU olajtól való függőségének csökkentésében, mind pedig az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának visszaszorításában, és ezért felszólítja az ipart, a tagállamokat és a Bizottságot, hogy folytassák és gyorsítsák fel az e téren végzett munkát, és – tekintettel a közelmúltbeli botrányokra – biztosítsák, hogy a kibocsátásvizsgálat ne csak pontos legyen, hanem a valós járművezetési körülményeket tükrözze; kéri a Bizottságot, hogy a 2020 utáni időszakra vonatkozóan vizsgálja felül a személy- és

tehergépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírásokat; megjegyzi azonban, hogy a közlekedésből származó kibocsátások csökkentésére és az energiakereslet csökkentésének és az ellátás diverzifikálásának biztosítására hosszú távú megoldásként az alternatív üzemanyagok, a megújuló villamos energiával történő villamosítás és a fenntarthatóbb közlekedési módok előmozdítása kínálkozik;

154. támogatja egy átfogó közúti közlekedési csomag létrehozását, amely előmozdítaná az infrastruktúra hatékonyabb árazását és az intelligens interoperábilis közlekedési megoldások elterjedését; hangsúlyozza, hogy az energiahatékonyságot javítani lehet az intelligens közlekedési rendszerek digitalizálásának és használatának támogatásával, valamint innovatív közlekedési szolgáltatások kialakításával. felszólít egy előretekintő kutatási és innovációs stratégia kidolgozására a közlekedési ágazatban; támogatja a közlekedésből származó szennyezés, a forgalmi torlódások, a zaj és a közúti balesetek csökkentésére irányuló, fenntartható városi és vidéki mobilitási tervek kidolgozását; úgy véli, hogy az ilyen terveknek a fogyatékosokkal élő felhasználók és a költségek tekintetében meglévő egyenlőtlenségek felszámolására kell irányulniuk;
155. üdvözli a leginkább fenntartható és energiahatékony közlekedési módok és útvonalak – például a vasúti közlekedés, a rövid távú tengeri fuvarozás, a belvízi hajózás és a tengeri közlekedés – felé való elmozdulást azok versenyképesebbé, és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentése révén hatékonyabbá tétele révén; kiemeli ebben a tekintetben az intermodalitás fontosságát;
156. felszólítja a Bizottságot, hogy a közlekedési ágazat dekarbonizációjának részeként dolgozzon ki átfogó közúti közlekedési stratégiát, és támogassa a közúti elektromos mobilitás fejlesztésének és elterjesztésének terén tett erőfeszítések fokozását;
157. rámutat, hogy az elektromos járművek elterjesztése komoly terheket ró a villamosenergia-termelésre, és felszólít, hogy készítsenek értékelést annak meghatározására, hogy a meglévő termelési kapacitás milyen mértékben győzi majd a terhelést;
158. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a személygépjárművek üzemanyag-fogyasztását és szén-dioxid-címkézési rendszerét annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók pontosabb, érdemibb és összehasonlíthatóbb információkat kapjanak a szén-dioxid-kibocsátásokról és az üzemanyag-fogyasztásról, hogy a legenergiatakarékosabb gépjárművekre essen a választásuk, másrészt ösztönözze a gyártókat járműveik energiahatékonyságának javítására és fokozza az energiabiztonságot;
159. kitarthat, hogy a Bizottságnak fel kell gyorsítania a felülvizsgált vizsgálati ciklus bevezetését annak biztosítása érdekében, hogy a gépjárművek szén-dioxid- és egyéb szennyezőanyag-kibocsátása a valós vezetési körülmények közötti kibocsátásokat tükrözzék;
160. felszólítja a Bizottságot, hogy a „vasúti közlekedésre való átállás” kezdeményezés előterjesztésével gyorsítsa fel a fejlett technológiák innovatív vasútba történő integrálását, mivel az fontos szerepet játszhat a tiszta tömegközlekedésben;
161. emlékeztet arra, hogy a nemzetközi hajózás még mindig nem esik az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó kötelező kötelezettségvállalások

hatálya alá, jöllehet az általa bonyolított forgalom erős növekedést mutat; felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be jogalkotási javaslatot a nemzetközi hajózásra vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátási célokra vonatkozóan, amennyiben 2016 vége előtt a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) keretein belül nem sikerül kötelező intézkedésekről megállapodni;

162. hangsúlyozza, hogy nagyobb mértékben össze kell hangolni a közlekedési, fűtési-hűtési és villamosenergia-dekarbonizációs stratégiákat; felhívja a Bizottságot a közlekedési és fűtési-hűtési ágazatból származó szén-dioxid-kibocsátás csökkentését célzó holisztikus tervek előterjesztésére, tekintettel többek között arra, hogy a többféle megújuló energiaforrásból előállított, bőségesen rendelkezésre álló, tiszta és olcsó villamos energiát fel lehetne használni az elektromos járművek feltöltésére, valamint hűtő és fűtő berendezések üzemeltetésére;
163. hangsúlyozza, hogy előnyben kell részesíteni az olyan közlekedési projektekre irányuló ESBA-támogatást, amelyek lehetővé teszik a technológiai átmenetet egy tiszta és fenntartható közlekedési rendszer felé; kiemeli, hogy más, uniós szinten rendelkezésre álló pénzügyi támogatási eszközöknek elsőbbségben kell részesíteniük az intermodalitás, a vasút, a tengeri közlekedés és a belvízi utak infrastruktúrájába történő beruházást;
164. ösztönzi a Bizottságot, hogy a fenntartható turizmus tanúsítási kritériumainak összehangolására irányuló munkájába az uniós célkitűzéseknek megfelelően foglaljon bele a megújuló energiahasználatról szóló kritériumot és egy másikat a szén-dioxid-kibocsátás csökkentéséről;

Kutatás, innováció és versenyképesség

165. kéri a Bizottságot, hogy fokozza az Unió erőforrásainak jobb kihasználására irányuló kutatást és az erőforrások környezeti hatásainak mérséklését a fenntartható gazdasági növekedés biztosítása, a munkahelyteremtés, az ipar versenyképességének javítása és különösen az Unió hosszú távú éghajlat- és energiapolitikai céljainak elérése érdekében;
166. hangsúlyozza e tekintetben, hogy maradéktalanul ki kell használni a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású] energiatechnológiák fellendítésére, az energiahatékonyságra, a megújuló energiaforrásokra, az intelligens hálózatokra, a decentralizált termelésre, a rugalmas előállításra, a villamosenergia-tárolásra és a közlekedési rendszer villamosítására vonatkozó uniós finanszírozási lehetőségeket; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a kutatásra irányuló erőfeszítéseit és e technológiák bevezetését annak érdekében, hogy teljesüljenek a 2020-as, a 2030-as és a hosszabb távú célkitűzései, javítsa energiabiztonságát, és elősegítse a gazdasági fellendülést; elvárja, hogy a Horizont 2020 kutatási program féldős felülvizsgálata során foglalkozzanak ezekkel a prioritásokkal; emlékeztet arra, hogy a Horizont 2020 energiaügyi kihívását úgy alakították ki, hogy támogassa a megbízható, fenntartható és versenyképes energiarendszerre való áttérést, amelynek fő prioritásai az Energiahatékonyság, az Alacsony szén-dioxid-kibocsátási technológiák, valamint az Intelligens városok és közösségek címsorok alatt vannak felsorolva; emlékeztet arra, hogy a Horizont 2020 költségvetése energetikai kihívásának legalább 85%-át a nem fosszilis tüzelőanyagok területén kell elkölteni, amelyen belül legalább a teljes energiahívás-költségvetés 15%-át a megújulóenergia- és energiahatékonysági technológiák piaci bevezetési tevékenységeire kell költeni;

167. úgy véli, hogy az ilyen technológiák fejlesztésére fordított erőfeszítések fokozása jelentős hosszú távú előnyökkel jár a költséghatékony dekarbonizáció, az alacsonyabb előállítási költségek és az energia iránti csökkenő kereslet révén, ezzel erősítve az ipar versenyképességét;
168. tudomásul veszi az európai technológiai vezető szerepet a szélturbinákéhoz, az elektromos kábelekéhez, a hálózatfejlesztéséhez és szolgáltatásokéhoz, valamint a városi közlekedési rendszerekéhoz hasonló kulcsfontosságú ágazatokban; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy ez a vezető szerep veszélyeztetve van, és felhívja a Bizottságot e vezető szerep megtartása érdekében sürgős intézkedések megtételére;
169. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki kezdeményezést az EU globális technológiai és innovációs szerepével kapcsolatban a megújuló és alacsony széndioxid-kibocsátású energetikai technológiák, többek között a hullámenergia, az úszó naperóművek technológiája, valamint az algákból előállított bioüzemanyagok terén, és adjon lendületet az e területeken folytatott kutatás-fejlesztésnek és innovációnak;
170. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy törekedjenek a nemzeti és európai kutatási programok jobb együttműködésére és összehangolására, különösen az energia, a fuvarozás, az ikt és az építőipar terén, annak biztosítása érdekében, hogy prioritást kapjanak az olyan közös kihívások, mint az energiahatékonyság növelése azzal, hogy nem csak a fűtési, hanem a hűtési ágazatra, a kisvolumenű megújuló energiákra is összpontosítanak, az energiabiztonság növelése, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése, valamint az új megújuló energiaforrások fejlesztése és az új technológiák piaci elterjedésének maximalizálása;
171. hangsúlyozza az ikt-alkalmazások energiarendszerekbe történő integrálásának többletértékét, és felszólítja a Bizottságot, hogy vezessen be közös szabványokat az átviteli rendszerek szintjén az intelligens hálózatok tekintetében az állandó ellátás és az energia határokon átnyúló szabad áramlásának biztosítására, valamint az energiabiztonsághoz való hozzájárulásra, valamint különösen az elosztási rendszerek szintjén a helyi közösségek, települések és régiók ellátásbiztonságának garantálására. Kiemeli e tekintetben az intelligens energiahálózatok és az új energiátároló létesítmények fejlesztésének potenciális szerepét a megújuló energiaforrások szintjének növelésében;
172. elismeri, hogy az intelligens mérőeszközök jelentősen hozzájárulnak az elosztási hálózati szolgáltatásokhoz; hangsúlyozza, hogy adataik végső tulajdonosainak továbbra is a fogyasztóknak kell lenniük és az elosztásirendszer-üzemeltetőknek és más piaci szereplőknek továbbított adatokat a magánléthez való jog tiszteletben tartása érdekében anonimizálni kell;
173. meggyőződése, hogy az energia belső piacának további fejlődése szervesen kapcsolódik a digitális egységes piachoz; felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a kapcsolatot az energiaunió és a digitális egységes piac között a fogyasztók energiaszolgáltatásokhoz digitális platformok használatával történő hozzáféréseinek maximalizálásával és az energia versenyképesebb, átláthatóbb és a digitális gazdaságba jobban integrált belső piacának fejlesztése révén;
174. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mindenképp az ipari termelés fejlődésére és az energiaszektorban az infokommunikációs technológiák egyre

nagyobb szerepére tekintettel fokozzák a fogyasztóknak létfontosságú szolgáltatásokat nyújtó, kritikus jelentőségű energiainfrastruktúrák IT-biztonságát és védelmét; hangsúlyozza ebben a vonatkozásban a hálózati és informatikai biztonsági irányelv elfogadásának és időben történő végrehajtásának fontosságát a kritikus infrastruktúrák hálózati és informatikai biztonsága magas szintjének megtartása szempontjából;

175. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak a Horizont 2020 keretén belül prioritássá kellene tenniük a fenntartható, biztonságos és kevésbé kiforrott energiatermelési technológiák költségeinek csökkentését, különösen azokat, amelyek hozzájárulnak a üvegházhatásúgáz-kibocsátások globális csökkentéséhez és az EU 2030-ra kitűzött céljainak eléréséhez; felhívja mind a Bizottságot, mint a tagállamokat, hogy biztosítsanak egyértelmű jogi és stratégiai keretet és finanszírozási lehetőségeket azon kutatási és fejlesztési kezdeményezések és alkalmazási projektek számára, amelyek segítik az Európai Uniót éghajlat-, energia- és környezetvédelmi politikai céljainak elérésében és gazdasági versenyképességének erősítésében; üdvözli a felülvizsgált SET-terv Bizottság általi elfogadását; hangsúlyozza, hogy a K+F-nek és az innovációnak a rendelkezésre álló vagy fejlesztés alatt álló megoldások rendszerbe integrálására, semmint egymástól elkülönülő egyedi ágazatokra és technológiákra kell összpontosítania;
176. elismeri, hogy a környezetbarát és költséghatékony újítások és kutatás-fejlesztés terén elért előrelépés szintén kulcsfontosságú az Unió jövőbeni versenyképessége szempontjából, beleértve az európai ipart is;
177. kéri a Bizottságot a különböző támogatási és finanszírozási eszközök – köztük az InvestEU program, az európai összekapcsolódási eszköz (közös érdekű projektek), kutatást és fejlesztést támogató alapok, strukturális alapok, intelligens energiahálózatokat finanszírozó eszközök (ERA-Net Plus), a Horizont 2020 program (H2020), az Európai Beruházási Bank (EIB), az európai energiaügyi gazdaságélénkítő program (EEPR), az európai összekapcsolódási eszköz – Energia (CEF-E) NER 300, a Szén- és Acélipari Kutatási Alap (RFCS), és Eurogia+ – áttekinthető listájának elkészítésére, tisztázva részvétel egyedi feltételeit a fenti programokban, nem feledkezve meg a technológiasemleges megközelítésről;

Az energiaunió megvalósítása: polgárok és városok

178. emlékeztet 6 000 európai város Polgármesterek Szövetsége keretében tett azon kötelezettségvállalására, hogy az energetikai átmenetben vezető szerepet fognak betölteni; sürgeti a Bizottságot e hálózat és olyan más kezdeményezések teljes mozgósítására, mint az Intelligens Városok és Közösségek és az Energiavárosok, és biztosítsa számukra a továbbfejlődéshez a pénzügyi és humán erőforrásokat; véleménye szerint a Polgármesterek Szövetsége részes feleinek elsőbbségi hozzáférést kell az európai finanszírozáshoz biztosítani;
179. hangsúlyozza, hogy az aktív oktatási/képzési és készségstratégiák alapvetőek a fenntartható, erőforrás-hatékony gazdasághoz; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a polgároknak szóló oktatási és képzési programokat, valamint ösztönözzék a közösségi irányítású oktatást az energiaszükséglet csökkentése és a megújuló energia előállítására terén; hangsúlyozza, hogy az energiaunió sikeréhez – egyfelől a változó körülményekhez és a polgárok törekvéseihez, másfelől pedig a munkaerőpiac igényeihez való alkalmazkodás eszközeként – azonos hozzáférés

szükséges az induló és az egész életem át tartó oktatáshoz és képzéshez; emlékeztet arra, hogy elengedhetetlenek azok a képzési és továbbképzési programok, amelyek lehetővé teszik a munkavállalók számára a megújulóenergia-fejlesztés fenntartható és helyi munkahely-lehetőségeinek teljes kiaknázását;

o

o o

180. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Energiaközösség tagállamainak.